

PÜNİG

ՍՈՒՐԲ ԽԱՉ ԴՊՐԵՎԱՆՔԻ | SURP HAÇ TIBREVANK
ՊԱՐԲԵՐԱԹԵՐԹ | OKUL DERGİSİ
SCHOOL MAGAZINE

ՓԻՒՆԻԿ

Փիւնիկը իր մոխիրներէն կը վերակենդանանայ եւ կը խորհրդանշէ համբերութիւնը, վերակենդանութիւնը, պայքարն ու անպարտելիութիւնը: Ան կ'ապրի «Իմաստութեան Ծառ» ին վրայ եւ այս պատճառաւ կ'որակուի ամենագէտ թռչունը: Բոլոր միւս թռչունները կը հաւատան Փիւնիկին ու համոզուած են թէ՛ ան պիտի ազատէ զիրենք:

ANKA KUŞU

Küllerinden doğan Anka Kuşu tekrardan var oluşu, dirilişi temsil eder. Kendini yakıp küllerinden yeniden doğan Anka kuşu; sabrın, yenilmemenin, mücadele etmenin, ve emek vererek tekrardan dirilmenin sembolüdür. Aynı zamanda bilgi ağacında yaşamasıyla her şeyi bilen kuş olarak nitelendirilir. Diğer bütün kuşlar Anka kuşuna inanır ve onları kurtaracağına dair inanç beslerler.

PHOENIX

The phoenix rising from its ashes represents rebirth and resurrection. The phoenix, which burns itself and is reborn from its ashes, is the symbol of patience, invincibility, those who struggle and resurrection through effort.

It is also described as the bird that knows everything because it lives in the tree of knowledge. All other birds believe in the phoenix and the idea that it will save them.

Դպրեվանքի Սիրելի Ընտանիք,
Սուրբ Խաչ Դպրեվանքի փառաւոր անցեալէն ներշնչուած, ապագային յոյսով նայող սերունդ մը դաստիարակելու առաքելութիւնը օր ըստ օրէ աւելի յառաջ կը տանինք: Փինիկ պարբերաբերը կը ներկայացնենք ձեզի, որպէս վարժարանիս ոգին, արժէքները եւ աշակերտներու ստեղծագործական կարողութիւն ցոյցացնող գործ մը:

Դպրեվանքը ոչ միայն կրթական հաստատութիւն մըն է, այլ նաեւ ընտանիք, մշակոյթ եւ զօրակցութեան բոլոր մը: Այստեղ կը ջանանք, որ իւրաքանչիւր աշակերտ իր կարողութիւնները յայտնաբերէ, անհատական տաղանդները զարգացնէ եւ զօրաւոր բնաւորութեամբ կեանքին պատրաստուի: Այս ընթացքին, ակադեմական յաջողութեան առընդեր, մարդկային արժէքներու, սիրոյ ու բաժնեկցութեան ոգին առաջնահերթութիւն կը տրամադրենք:

“Փինիկ” Դպրեվանքի ոգին եւ արժէքները ապրեցնող, աշակերտներու, ուսուցիչներու, խնամակալութեան, սանուց միութեան եւ ծնողներու համագործակցութեամբ յառաջ եկած յաջողութեան պատմութիւն մըն է: Ամէն մէկ յօդուած, գծանկար եւ ձեռնարկ այս մեծ ընտանիքին համագործակցութեան եւ ստեղծագործական ուժը կը ցոյցանէ:

Կը յայտնեն շնորհակալութիւնս Փինիկի պատրաստութեան իր նպաստը բերող մեր բոլոր աշակերտներուն, ուսուցիչներուն եւ օժանդակութիւն ցուցաբերած բոլոր անձերուն: Դպրեվանքի ընտանիքով կը շարունակենք ապագային հաստատ քայլերով յառաջանալ:

Հայկ Սէրքան Գըլըրը

Տնօրէն՝ Սուրբ Խաչ Դպրեվանքի

Sevgili Tibrevank Ailesi,

Surp Haç Tibrevank'ın köklü geçmişinden aldığı ilhamla, geleceğe umutla bakan bir nesil yetiştirme misyonumuzu her geçen gün daha da ileriye taşıyoruz. PÜNİG dergisi, okulumuzun ruhunu, değerlerini ve öğrencilerimizin yaratıcı enerjisini yansıtan bir eser olarak karşınızda.

Tibrevank, yalnızca bir eğitim kurumu değil, aynı zamanda bir aile, bir kültür ve bir dayanışma yuvasıdır. Bizler burada, her öğrencimizin potansiyelini keşfetmesi, bireysel yeteneklerini geliştirmesi ve güçlü bir karakterle hayata hazırlanması için çalışıyoruz. Bu süreçte, akademik başarı kadar insani değerler, sevgi ve paylaşım kültürünü de ön planda tutuyoruz.

PÜNİG, Surp Haç Tibrevank'ın ruhunu ve değerlerini yaşatan; öğrenci, öğretmen, Vakıf ve mezunlar derneğimizle ve velilerimizin iş birliğiyle ortaya çıkan bir başarı hikayesidir. Her bir yazı, çizim ve etkinlik, bu büyük ailenin dayanışma ve yaratıcılık gücünü yansıtmaktadır.

Dergimizin hazırlanmasında emeği geçen tüm öğrencilerimize, öğretmenlerimize ve katkıda bulunan herkese teşekkür ediyoruz. Surp Haç Tibrevank ailesi olarak, geleceğe güçlü bir şekilde yürümeye devam edeceğiz.

Keyifle okuyacağınız bir dergi olması dileğiyle,

Hayg Serkan Kıyıcı

Özel Surp Haç Tibrevank Lisesi
Okul Müdürü

Dear Tbrevank Family,

Inspired by the rich history of Surp Haç Tbrevank, we continue to advance our mission of nurturing a generation that looks to the future with hope. PÜNİG magazine stands before you as a work that reflects the spirit, values, and creative energy of our school and its students.

Tbrevank is not merely an educational institution; it is also a family, a culture, and a haven of solidarity. Here, we strive to help every student discover their potential, develop their unique talents, and prepare for life with a strong character. In this journey, we prioritize not only academic success but also human values, love, and a culture of sharing.

PÜNİG is a success story that embodies the spirit and values of Surp Haç Tbrevank, brought to life through the collaboration of our students, teachers, foundation, alumni association, and parents. Every article, illustration, and event reflects the strength of solidarity and creativity within this great family.

I extend my heartfelt thanks to all our students, teachers, and contributors who have played a role in the preparation of this magazine. As the Surp Haç Tbrevank family, we will continue to march toward the future with strength and determination.

Wishing you an enjoyable read,

Private Surp Hac Tibrevank
Armenian High School

School Principal

Hayg Serkan Kıyıcı

Değerli Tıbrevank Ailesi,

Okulumuzun temelleri, eğitim ve bilginin ışığında şekillenmiştir. Kurulduğumuz günden bu yana, binlerce öğrenciye rehberlik eden, onların hayatlarında iz bırakan bir eğitim kurumuyuz. Geçmişten aldığımız ilhamla, her zaman yeniliğe açık, kendini geliştiren bir eğitim anlayışını benimseyerek yolumuza devam ediyoruz.

Bundan yüzyıllar önce kurulan ve tarih boyunca çeşitli değişimlerden geçen okulumuz, bugün modern eğitim anlayışıyla donatılmış bir şekilde hizmet vermektedir. Her öğrencinin bireysel yeteneklerine önem veren, onları keşfetmeye ve geliştirmeye yönelik bir eğitim ortamı sunmak en büyük hedefimizdir. Bu bağlamda, öğrencilerimizin akademik başarılarının yanı sıra, sanatsal ve sportif alanlarda da kendilerini ifade etmeleri için çeşitli imkanlar sunmaktayız.

Tarihi süreçte birçok başarılı mezun vermiş olmanın gururuyla, her bir öğrencimizle bire bir ilgilenerek onları geleceğe hazırlamaktayız. Eğitimde kaliteyi her zaman ön planda tutarak, değerlerimizden ödün vermeden ilerlemekteyiz. Çünkü biliyoruz ki, her bir öğrenci, geleceğin aydınlık yüzüdür.

Öğrencilerimizin başarıları, okulumuzun başarısıdır. Sizlerin azmi ve çalışkanlığı, bizler için en büyük motivasyon kaynağıdır. Hep birlikte, daha nice güzel projelere imza atacak olmanın heyecanını taşıyoruz.

Sevgili öğrencilerimize ve tüm okurlarımıza keyifli okumalar dileriz.

Saygı ve sevgilerimizle,
Surp Haç Tıbrevank Lisesi Vakfı
Yönetim Kurulu

İçindekiler / Table of contents / Բովանդակություն / Inhalt

Satranç Köşesi	3
Okulumuzda Magdanela Yeşil'i Ağırladık	11
Հայերէն պարբերութիւններ	15
Sefiller Tiyatro Oyunu Analizi	22
Antikçağ Felsefesi Düşünce Ortamı	24
Adalet Ne Zaman Uyanacak?	26
How to Prepare a Great TED Talk	28
Homeless Bird Book Review	30
Voices of Tomorrow	34
Christmas: The Holiday That Time Has Transformed	35
The Return of the King: A Perfect Ending	36
Akıl Oyunları Kulübü	37
Dikran Çuhacıyan	38
İvan Aivazosky "Deniz Ressamı"	40
Déjà Vu: Zihnın Tanıdırlık Oyunu	41
Mükemmeliyetçilik: Kusursuz Olma Çabası ve Psikolojik Etkisi	43
Sinema ve Psikoloji: Black Swan Örneği	45
Türk Edebiyatı'nın İlk Psikolojik Romanı Eylül Kitabının Özeti ve Karakter Çözümlemesi	46
Kariyer Günleri	48
Twinning Uluslararası Ödülleri	49

Satranç Köşesi

Դüşünme yetisi gerektiren binlerce farklı oyun bulunur. Bu oyunlar sadece eğlence için değil, aslında en temelde “strateji” adı altında geliştirilir. Stratejik düşünme, öngörü, empati ve tahmin yetisi kazanmamızda çok önemli bir yere sahiplerdir. Ancak bununla kalmayıp, bu yetileri günlük hayatımızla özdeşleştirmemiz de de büyük rol oynarlar. Satranç kulübü olarak yaptığımız bir zoom görüşmesi ile büyükusta Lilit Mkrtchian ile iletişime geçerek onun hakkında bilgi sahibi olduk, fikirlerini aldık ve tecrübelerinden ilham aldık.

IM(Uluslararası Usta), WGM(Kadın Büyükusta)

Biz: Aklınızda yer edinen bir satranç anınız nedir?

Lilit M: İlk yurt dışı turnuvam olabilir. Yanlış hatırlamıyorsam 1991 senesi olmalı. Henüz 9 yaşındaydım. Dedem sayesinde satranç öğrenmiştim. 6 yaşında öğrendim ve 9 yaşında ilk yurt dışı turnuvama gittim, bu olabilir.

Biz: Size bu kadar uzun bir süre tutkuyla satranç oynatan şey ne oldu?

Lilit M: Ben satrancı çok ilginç buluyorum. Satranç oynayınca farklı ülkelere gidebiliyorum, farklı insanlarla takım olabiliyorum ve iyi kişilerle tanışabiliyorum. Sosyalleşiyorum ve yeni çevreler edinebiliyorum. Farklı kişilerden yeni tecrübeler kazanabiliyorum ve yepyeni deneyimler ediniyorum, yeni şeyler öğreniyorum. Bu yüzden satrancın bu yanını çok ilginç buluyorum ve satrançtan zevk almamın haricinde bu sebepten ötürü senelerdir oynuyorum.

Biz: 15-17 yaş aralığında satranca yeni başlamış bir genç için tavsiyeleriniz ne olur?

Lilit M: Gençler için en büyük tavsiyem çok çalışmaları olurdu. Çünkü gençken öğrenmek daha kolaydır. Ancak büyüdükçe öğrenmek daha da zorlaşır. Bir şeyi gençken öğrendikleri zaman gelecekte daha rahat ederler. Bu yüzden çalışmaya ve öğrenmeye odaklanmalarını tavsiye ederim.

Biz: Sizce sayısal zeka satrançta başarı için şart mıdır?

Lilit M: Satrançta sayısal zeka ve doğal yetenek elbette önemli bir rol oynar. Oyunun temelini oluşturan mantık, hesaplama ve hızlı analiz becerileri bu yeteneklerle daha rahat gelişir.

Ancak bunlar kesinlikle bir şart değildir. Doğuştan çok yetenekli olmasan bile düzenli çalışma, doğru eğitim ve sürekli pratikle satrançta yüksek bir seviyeye ulaşmak mümkündür. Ayrıca tecrübe, iyi bir satranççı olmanın en kritik unsurlarından biridir. Bilgiyle birleştğinde oyuncunun oyunu daha derin anlamasını ve daha doğru kararlar vermesini sağlar.

Biz: Gelecek planlarınız neler? Yakın zamanda bir turnuvaya katılmayı hedefliyor musunuz?

Lilit M: Gelecek planlarım tabii ki var. Gelecekte satranç oynamaya devam etmek, ayrıca satrançı öğretmek de istiyorum. Satranç alanından ilerleyeceğim. Yakın zamanda, yani bu senenin sonunda, Katar - Doha'da Yıldırım ve Hızlı Satranç Dünya Şampiyonası'na katılacağım.

Biz: Son sorumuz olarak, satrançtan ne öğrendiniz? Bu öğrendiklerinizi günlük hayatınızda kullandınız mı ve hangi özelliği en sık kullanırsınız?

Lilit M: Satrançtan yıllar içinde çok şey öğrendim. Bana en çok fayda sağlayan kazanımlar, analiz yeteneğim ve oyunun kazandırdığı farklı bakış açıları oldu. Satranç sayesinde günlük hayatımda daha iyi stratejiler kurabiliyor, karşılaştığım durumları daha sakin ve mantıklı bir şekilde değerlendirebiliyorum. Bu yönüyle satrançtan öğrendiğim beceriler yalnızca oyun sırasında değil, hayatın her alanında bana eşlik ediyor. En sık kullandığım ve en çok sevdiğim özelliği de tam olarak bu: güçlü analiz yeteneği ve olaylara farklı açılardan bakabilme becerisi.

GM (Büyükusta) Mustafa Yılmaz - 2009, 2017 ve 2022 Türkiye Satranç Şampiyonu

Mustafa Yılmaz: Satranç sayesinde elliye yakın ülkeye gitme fırsatım oldu ve bu da benim hayata ve birçok şeye karşı bakış açımı olumlu yönde etkiledi. Farklı yaşlardan, şehirlerden ve ülkelerden insanlarla tanışma fırsatı buldum. Başarı ve başarısızlıkla nasıl mücadele edeceğimi öğrendim ve hala da birçok şey öğreniyorum.

Satrançta oluşan her pozisyonun kendine has incelikleri olduğu için konumları değerlendirmek, anlamaya çalışmak, hesap yapmak ve de rakibin ne planladığını tahmin etmeye çalışmak zihnimi çalıştırdığı için de bu oyunu ayrıca seviyorum.

GM (Büyükusta) Emre Can - 2011 Türkiye Satranç Şampiyonu

Emre Can: Bir çok örnek verebiliriz; disiplin, düzenli bir hayat, hayattaki olayları sorgulamak ama bence en önemlisi bir şey yapmadan önce hep sonrasında neler olabileceğinizi düşünüyor, bu iyi de olabiliyor kötü de. Hata yapmanın önüne geçiyor ama bazen de düşünmeden bir şeyler yapmak da hayata ayrı bir tat veriyor. Ben arasındakalmaya çalışıyorum ama genelde sonuçlarını hesaplamaya çalışıp öyle hareket ediyorum.

GM (Büyükusta) Kıvanç Haznedaroğlu - 2003 Türkiye Satranç Şampiyonu

Kıvanç Haznedaroğlu: Satranç oynamaya başladığımdan beri satrancın bana kattığı birçok olumlu davranış saymam mümkün. İçlerinden en önemlilerini seçtiğim zaman öncelikle planlı hareket etmek diyebilirim. Daha sonra muhakeme yapmak, olayları ve hayatı yorumlamak insanın yaşamı için çok önemli kazanımlardır.

GM (Büyükusta) Mert Erdoğan - 2016 Türkiye Satranç Şampiyonu

Mert Erdoğan: Satrancın bana sağladığı en büyük katkı, muhtemelen, bir hedef seçip o doğrultuda çalışmayı öğretmesi olmuştur. Plansızlık ve hedefsizlik yüzünden bir sürü yeteneğin yavaşça kaybolduğunu gördüğüm gibi birçok başarılı insanın, hedeflerine ve bu hedeflere ulaşmak için planlarına sadık kalıp bunlar için çabaladığını görmem olmuştur. Çalışmadan ve inanmadan başarı gelmiyor hayatta.

Okulumuzda Magdalena Yeşil'i Ağırladık

Bilim- fen kulübü öğrencileri olarak Magdalena Yeşil ile ilgili görüşlerimizi okul dergimizde paylaşmak istedik.

Anlatımlarıyla ve paylaştığı hayat deneyimleri ile bizlere ilham olan Magdalena Yeşil'in kısa hayat hikayesi şöyledir:

MAGDALENA YEŞİL

Yeşil, 1958'de İstanbul'un Moda semtinde dünyaya gelmiştir. Çocukluk yıllarını çok kültürlü bir çevrede geçirerek farklı bakış açılarına sahip olmuştur. İlkokul yıllarını Aramyan Varjarian'da geçirmiş, eğitim hayatına gösterdiği özen ile dönemin saygın okullarından biri olan Üsküdar Amerikan Koleji'nden 1976'da mezun olmuştur.

Bilim ve teknolojiye duyduğu ilgi onu Türkiye sınırlarının ötesine taşıdı. Yükseköğretim için 1976'da Amerika'ya giden Yeşil, ilk olarak Chicago'da tıp ve biyoloji eğitimi aldı. Chicago'nun zorlu koşulları hakkında savaşıırken mühendislik alanının kendi karakterine daha uygun olduğunu fark etti.

Bu karar onu San Francisco'ya, Stanford Üniversitesi'ne götürdü. Burada endüstri mühendisliği alanında yüksek lisansını tamamladı. Sonrasında elektrik mühendisliği alanında lisansüstü eğitimine devam etti. Stanford'daki yılları, hem teknik bilgi birikimini hem de girişimcilik ruhunu şekillendiren dönüm noktası oldu.

Lisansüstü eğitimini tamamladığı yıl, teknoloji sektöründeki potansiyelini fark eden pek çok firma onunla çalışmak istedi. Hatta Apple firmasının kurucusu Steve Jobs, kendisine birebir iş teklif etti. Yeşil, henüz kariyerinin başında iken 7 farklı firmadan iş teklifi aldı.

1980'li yıllarda Silikon Vadisi'nde kendi şirketlerini kurmaya başladı. İlk olarak internet ve iletişim teknolojileri üzerine yoğunlaştı.

Kurucusu veya kurucu olduğu şirketler arasında;

- UUnet Technologies

- CyberCash
- Marketpay

şirketleri vardır.

Bu adımlar onu Silikon Vadisi'nde öncü kadın girişimcilerden biri haline getirdi.

Yeşil, daha sonra salesforce.com'un kurucu yatırımcılarından biri oldu. Şirket bulut tabanlı müşteri ilişkileri alanında devrim yarattı.

"Power Up: How Smart Women Win in the Economy?" kitabını 2017'de yazdı. Bu kitap Silikon Vadisi'ndeki deneyimlerini, toplumsal cinsiyet eşitsizliğini ve kadınların liderlik karşılaştığı zorlukları anlatıyor.

DERLEYEN: ALEKS S. (9/B)

Söyleşi ile ilgili öğrenci görüşlerinden bazıları...

Okulumuza gelen Magdalena Yeşil'i dinlemek benim için çok ilham vericiydi. Hayat hikayesini anlatırken ne kadar güçlü ve kararlı biri olduğunu tüm okul olarak fark ettik. Amerika'ya üniversiteye gitmesi ve orada başarılı olması beni çok etkiledi. Yeni bir ülkede sıfırdan başlayıp kendi yolunu çizmesi gerçekten cesaret ister. Onun yerinde olsaydım başta çok zorlanırdım ama pes etmezdim. Yabancı bir ortamda kendimi kanıtlamaya çalışmak hem korkutucu hem de heyecanlı olurdu. Magdalena'nın başarısı bana hayallerimin peşinden gitmem gerektiğini hatırlattı. Korkuların yerine cesareti koymanın önemini anladım. Ayrıca Magdalena Yeşil'in o kadar farklı hedefleri vardı ki akademik başarı dışında kendisi evleneceği kişiyi, evleneceği tarihi ve hatta kaç çocuğu olacağının hedefini bile koymuştu. Bu anlattıkları bana hedeflerin sadece ders ve kariyerle sınırlı olmadığını, hayatın her alanında bilinçli tercihler yapmanın ne kadar önemli olduğunu gösterdi. Uzun vadeli planlar yapabilmenin, geleceğini ayrıntılarıyla hayal edip ona göre adımlar atmanın insanı ne kadar güçlü kıldığını fark ettim. Kimi zaman hedefler çok büyük görünse de onları küçük aşamalara bölüp ilerlemenin başarıyı daha ulaşılabilir hâle getirdiğini anladım.

Onu dinledikten sonra ben de gelecekte büyük hedefler koymak istiyorum. Benim için de hem eğitim hem kişisel gelişim hem de hayat düzeniyle ilgili net planlar yapmak artık daha anlamlı geliyor. Hedefle-

rimin bana yön göstereceğini ve zor zamanlarda beni ayakta tutacak bir motivasyon kaynağı olacağını düşünüyorum.

Ayrıca Magdalena Yeşil gibi insanları tanımak, ilham almak ve özümsemek tüm öğrencilerin hayat hikayesi ve kariyerinin yolunu değiştireceğini düşünüyorum.

Müjde S. (10/B)

Magdalena Yeşil hanımın konuşmasına tanıklık etme fırsatı bulduğum için çok şanslı hissediyorum, çünkü konuşmasında hiç beklemediğim şeyler duydum ve öğrendim. Öncelikle hiçbir kararın -yanlış veya doğru- bir son olmadığını hatta bu kararların bizi doğruya götürecek yoldaki mihenk taşları olabileceğini kesin olarak kavradığım bir konuşmaydı.

Başta silikon vadisinde başarılı bir iş kadını, bir mühendis olduğumu öğrendiğimde çok etkilenmekle birlikte fazla ilgi alanım olmayan bir bölüm olduğum için duyacaklarımdan bu denli etkilenebileceğimi tahmin etmemiştim. Hikayesinin başlangıcı şu anki bulunduğu noktadan çok farklı bir noktada, tıp okuyarak başlamış. Tabii ki bunu ilk duyduğumda tüm odağım bu konu oldu. Tıp okumak istememe rağmen bazı noktalarda -çok az da olsa- bazen yapabilir miyim, başarabilir miyim, düşündüğüm kadar mutlu olur muyum, yapamazsam vakit kaybetmiş olur muyum gibi düşüncelerim oluyordu fakat bu konuşmadan sonra, Tıp okuyarak başlayıp, Silikon Vadisinde sonlanan bu hikayede hiçbir şeyin imkansız olmadığı gerçeği bir kez daha karşıma çıktı ve böylesine canlı bir örneğini görmek beni daha da cesaretlendirdi.

Daha sonrasında onunla birebir diyalog kurma imkanım oldu ve Tıp okuduğu zamanda yaşadığı zorlukları ve bu alanda hala devam ediyor olsaydı ne yapardı gibi konuları konuşma fırsatını bulmak beni çok mutlu etti. Bana birçok konuda yol gösterdiği ve hiçbir şeyin imkansız olmadığını bir kez daha hatırlattığı için kendisine çok teşekkür ediyorum.

LORİN Y. (12/A)

Başarı hikâyeleri çoğu zaman dışarıdan bakıldığında kusursuz görünür oysa perdenin arkasında azim, inat, fedakarlık ve tekrar tekrar denemeler görüyoruz. Magdalena Yeşil'in yaşam öyküsü de tam olarak böyle bir hikâye. Onun yolculuğu, hem kişisel hayallerin peşinden gitmenin hem de hiçbir engelin bir insanın kararlılığını yenemeyeceğinin güçlü bir örneği. Magdalena, çocukluk yıllarında Amerika'da okumayı hayal ediyor, ancak bu, bulunduğu zamandan bakıldığında oldukça uzak ve ulaşılması güç bir rüya gibi. Dahası, ailesi de bu konuda pek destekleyici değil. Babası, Amerika'nın çok uzak ve gereksiz bir hedef olduğunu düşünüyor; "Amerika hariç her yer olur, Amerika'yı boş ver," diyerek kızının bu hayalini sürekli geri plana atmaya çalışıyor. Fakat Magdalena için bu sözler bir vazgeçiş nedeni olmadı. Aksine, onun içindeki isteği ve inancı daha da derinleştirdi. Kendi çabalarıyla sınavlara girdi, hazırlıklar yaptı ve kazandığı okullar arasında yaşanan küçük bir karışıklığa rağmen, sonunda hedeflediği yere ulaşmayı başardı. Bu süreç, onun yalnızca akademik bir başarı elde ettiğini değil; aynı zamanda kendi hayatının direksiyonuna geçtiğini gösteriyor. Magdalena'nın hikâyesi bana hep şunu düşündürüyor: Bir insan gerçekten bir şeyi isterse, yol ne kadar dolambaçlı olursa olsun, içindeki güç onu oraya doğru çeker. Bu, sadece üstün yetenekle veya şansla açıklanacak bir durum değil. Daha çok, insanın kendine olan inancının ve vazgeçmemesinin bir sonucu. Bu yüzden Magdalena'nın hikâyesi bana kişisel olarak çok dokunuyor. Çünkü kendimde de benzer bir özellik görüyorum. Ne olursa olsun, hangi zorlukla karşılaşsam karşılaşayım, eğer bir şeyi gerçekten istiyorsam onun peşinden giderim. Bazen bu, çevremdekiler tarafından anlaşılmayabilir ya da "aşırı" görülebilir; fakat bu özellik, beni ben yapan en güçlü taraflarımdan biri. Hayallerimin peşinde koşmak, tıpkı Magdalena gibi, benim için bir hedef değil aslında kimliğimin bir parçası. Farklı bir açıdan bakıldığında Magdalena'nın hikâyesi yalnızca kişisel bir başarı değil, aynı zamanda aile beklentileri, kültürel sınırlar ve toplumun çizdiği "olabilirlik" çerçevesine karşı duruşun da bir örneği. Birçok insan, yakın çevresinin beklentilerine göre hareket ediyor; oysa gerçek başarı, kendi iç sesini duymayı başardığında geliyor. Magdalena'nın yaptığı tam olarak buydu: Kendi hayalini, başkalarının sınırlarına göre koymamak. Bugün onun başarılarına bakınca, belki de en ilham verici olan şey şu: Sonuç değil, süreç. Pes etmeyişi, yola devam edişi, hayalinin ardındaki tutkusu. Ve bu, aslında herkesin kendi hayatına uygulayabileceği bir öğreti. Ben de kendi yaşamımda bu bakışı temel alıyorum. Bir şeyi gerçekten istediğimde, yolun zorluğu beni korkutmuyor. Çünkü biliyorum ki hayaller, ancak peşlerinden gidildiğinde gerçeğe dönüşüyor. Ve belki de en önemlisi, hayallerinin peşinden giden bir insan, yolun sonunda nereye varırsa varsın, zaten kazanmış sayılıyor.

Yulyana E. (10/A)

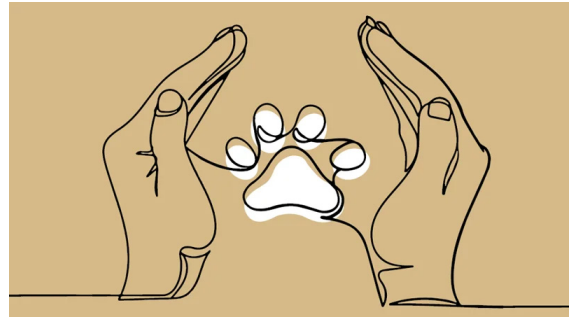
Okulumuza yaptığı ziyaret ve değerli paylaşımları için Magdanela Yeşil'e teşekkürlerimizi sunarız

Söyleşiyi izlemek için karekodu okutunuz

Sayfamızı okuduğunuz için teşekkür ederiz.

Հայերեն պարբերություններ

ԱՆԱՍՈՒՆՆԵՐՈՒ ԻՐԱՒՈՒՆՔԸ

Ինչպես մարդիկ իրաւունքներ ունին, նոյնպէս ալ անասունները իրաւունքներ ունին: Անասունները սնունդ առնելու, ջուր խմելու եւ անասնաբուժական խնամք ստանալու իրաւունք ունին: Նաեւ, անասունները մեզի հետ միասին այս աշխարհին մէջ ազատ ապրելու իրաւունք ունին: Բայց ոմանք կարգ մը անասունները կ'որսան որպէսզի անոնց ակռաները առնեն կամ մուշտակը ... Ուրիշներ ալ կրկէսներու մէջ անասունները կը խաղցնեն ու անոնց գէշ կը վարուին: Իսկ կարգ մը մարդիկ ալ անասուններուն ապրած անտառները քանդելով, անոնց ապրած վայրը իրենց ձեռքէն կը խլեն: Այսպիսի մարդիկ կը մոռնան որ անասուններն ալ իրաւունքներ ունին:

Անասունները պէտք է սիրենք եւ անոնք փրկենք վնաս հասցնողներէն: Դպրոցներուն մէջ պէտք է պատիկ տարիքէն սկսեալ տղոց հետ, անասունները սիրելու ու անոնց իրաւունքները պաշտպանելու մասին աշխատանքներ տանինք: Աշակերտները անասուններու իրաւունքներուն մասին գիտակցութիւն պէտք է ունենան: Չմոռնանք, որ այս աշխարհը կը պատկանի մեր բոլորին:

ԹԱԼԻԱՅԻՆ ԵՐԱՁԸ

Թալիան երբ համալսարան ընդունուեցաւ, ստիպուեցաւ ապրիլ ընտանիքէն հեռու: Առաջին շաբաթները դժուար եղաւ ուրիշ քաղաքի մը վարժուիլ: Բայց իրեն համար մեծ փորձառութիւն մըն էր առանձին կեանք վարել: Օրերը կ'անցնէին դաս աշխատելով ու կանանց իրաւանքներու մասին ժողովներու մասնակցելով: Այս ժողովներուն ծանօթացաւ նոր անձերու հետ, որոնց նպատակը նոյնն էր՝ ազատ կեանք մը:

Տարիներ յետոյ Թալիան աւարտեց իր ուսումը ու դարձաւ ուսուցչուհի: Առաջին օրը երբ դասարան մտաւ տեսաւ աշակերտներուն աչքերուն մէջի յուզումը: Թալիան պատմեց իր պատմութիւնը: Ան ըսաւ. «Եթէ աղջիկ մը իր երազը իրականացնէ, ճամբայ կը բանայ տասնեակներու»:

Թալիան իր դասապահներուն աշակերտներուն ոչ միայն կը սորվեցներ գիտութիւն այլ նաեւ զիրենք կը քաջալերէր: Ժամանակի ընթացքին ծնողներն ալ ազդուեցան իր գաղափարներէն, տեսան թէ իրենց զաւակներն ալ կրնան յաջողիլ:

Թալիային երազը իրականացաւ: Առաջնորդեց իր նմաններուն:

Լուսին Հիլքաթ

11Բ դասարան

Պէրֆին Պիտաւ

9Ա դասարան

Ի՞նչ ո՞ր ԱԼ ՊԱՏԱՀԻ ՊԻՏԻ ՈՒՍԱՆԻՄ

Կար ու չկար, Կուտինայի բազմաթիվ գիտերեն մեկուն մեջ մեկ յարկով, հողաշեն տուն մը կար: Այս հանգստաւետ տան մէջ կ'ապրէին Մարալ անունով ընդունակ աղջիկ մը, իր եղբայրները՝ Արամը եւ Գէորգը, իր մայրիկն ու հայրիկը: Մարալը տաղանդաւոր եւ շատ աշխատասէր էր: Իր բոլոր ուսուցիչները կը գնահատէին Մարալը: Ան կը փափաքէր թուաբանութեան ուսուցիչ ըլլալ: Այս պատճառով, աւելի կարեւորութիւն կու տար թուաբանութեան դասին եւ շա՛տ կ'աշխատէր:

Նախակրթարանի վերջին օրն էր: Մարալը իր պզտիկ եղբօրը՝ Արամին հետ դպրոցէն կը վերադառնար:

«Օ՛ՖՖՖ շատ շուտ լմնցաւ այս տարին, 3 ամիս դպրոցէն հեռու ի՞նչ պիտի ընեմ հիմա» ըսաւ Մարալը:

Իր պզտիկ եղբայրը պատասխանեց.

-Ի՞նչ կ'ըսես քոյրիկ: 3 ամիս աղուոր մը արձակուրդ պիտի ընես, ինչո՞ւ երեսդ կը կախես:

15 վայրկեան քալելէ յետոյ, հասան տուն: Մարալը նախ իր պայուսակը գետին ձգեց եւ իր դպրոցի համազգեստը փոխելու համար իր սենեակը գնաց: Երբ Մարալ իր ամենէն սիրած շարժանկարը դիտելու գնաց, հայրիկը կանչեց Մարալին:

-Իմ խելացի աղջիկս, կը շնորհաւոր եմ քեզ՝ նախակրթարանը աւարտեցիր. բայց ասկէ ետք, քու ուսման կեանքդ վերջացաւ, որովհետեւ միջնակարգը աղջիկներուն համար չէ, արդէն իմ քովս պէտք է աշխատիս եղբօրդ հետ:

-Ո՛հ, չըլլար հայրիկ: Ես թուաբանութեան ուսուցիչ պիտի ըլլամ: Ասոր համար ալ շարունակ կ'աշխատիմ:

-Ո՛հ, չըլլար: Ես ինչ որ ըսեմ այդպէս պիտի ընես: Այս խօսակցութենէն յետոյ Մարալը իր մայրիկին քով գնաց հաղորդելու համար հայրիկին ըսածները: Ասիկա լսելէ ետք իր մայրիկը Մարալին դասարանի ուսուցիչը փնտռեց եւ յաջորդ օր դպրոցի տնօրէնուհին եւ դասարանի ուսուցիչը տուն եկան:

Մարալին օրիորդը եւ տնօրէնուհին Մարալին հօրը բացատրեցին, թէ Մարալը թուաբանութեան եւ միւս դասերուն մէջ իր դասարանին առաջինն է եւ շատ խելացի է: Այս խօսակցութենէն ետք, հայրիկը հասկցաւ որ Մարալին անիրաւութիւն ըրած է, անոր համար Մարալէն ներողութիւն խնդրեց եւ իրեն արտօնեց, որ շարունակէ իր ուսման կեանքը:

«Կարդալը բոլոր տղոց իրաւունքն է»:

Նորէն Սէսիլ Գըզմազ

9Բ դասարան

ԿԱՆԱՆՑ ԻՐԱՒՈՒՆՔՆԵՐ

Հին ժամանակներուն, լեռներու ու դաշտերու միջեւ կար գիւղ մը: Այդ գիւղին մէջ կիները կը մնային միշտ տան մէջ: Անոնց դերը սահմանուած էր միայն խոհանոցով, մանուկները խնամելով: Մարդիկ կը խորհէին թէ կիներու ամենակարեւոր պարտականութիւնն էր հնազանդ ըլլալ եւ ձայն չհանել: Մարին կը բնակէր այդ գիւղին մէջ: Ան, փայլուն աչքերով, անսահման երազներով գեղեցիկ աղջիկ մըն էր: Մարին սիրտը կը վառէր գիտութեան հանդէպ մեծ սէրով: Ամէն գիշեր երբ գիւղի բնակիչները կը քնանային ան կը վառէր մոմ մը եւ անոր լոյսին տակ գաղտնօրէն կը կարդար կանանց իրաւունքներու մասին:

-Կինն ալ ազատ է: Կինն ալ ունի իրաւունքներ: Կինն ալ պէտք է ազատօրէն արտայայտէ իր իրաւունքները:

Գիւղացիներէն շատեր կը ծաղրէին, այս գաղափարները անոնց ընդունիլ տալ անկարելի էր: Անոնք կ'ըսէին՝ «Կին մը ի՞նչ գործ կ'ունենայ գիրքերով»: Կինը գատ, այդ մարդը գատ»: Բայց Մարին կը պնդէր, չէր հրաժարեր իր գաղափարներէն: Ան իր ընկերուհիները կը հաւաքէր իր շուրջը, իրենց հետ կը գրուցէր, իրենց հորիզոն բանալու համար ջանք կը թափէր: Մարին նախ սկսաւ իր ընկերուն այբուբենը սորվեցնել: Անոնք երբ առաջին անգամ գրեցին իրենց անունները, իրենց երջանկութիւնը անսահման էր: Աչքերը լեցուած էին արցունքներով:

Օրեր անցան աղջիկները կամաց կամաց շահեցան իրենց ինքնավստահութիւնը: Բայց դժուար օրերը եկան: Պատերազմ մը տեղի ունեցաւ: Այդ մարդիկ մէկիկ մէկիկ կանչուեցան պատերազմի: Առանց կիներու օգնութեան ու աշխատանքին այս օրերը անցնել անկարելի էր: Մարին առաջնորդեց իր ընկերներուն: Աշխատեցան, պայքարեցան: Պատերազմը երբ լնցաւ հասկցուեցաւ աղջիկներուն արժէքը: Կառավարութիւնը երկրին չորս կողմը բացաւ վարժարաններ: Գիւղի դպրոցին առաջին նստարանները լեցուցած էին աղջիկները: Իսկ իրենց ուսուցչուհին՝ Մարին էր: Ան մեծ հպարտութեամբ կը նայէր իր աշակերտուհիներուն աչքերուն: Ան շարունակեց սորվեցնել թէ կիներուն ձայնը միշտ պէտք է ելլէ, բարձր ու աւելի բարձր...:

ՃԱՄԲՈՒՆԸ ԵՒ ՍՈՒՐՀԱՆԴԱԿԸ

Փոքր անտառի մը մէջ կ'ապրէր Ճամբուն անունով նապաստակ մը: Ճամբունը շատ խելացի էր, բայց միշտ վախկոտ: Անոր ամենամտերիմ բարեկամը՝ Սուրհանդակ անունով, փոքրիկ թռչունն էր: Օր մը անտառին մէջ մեծ աղմուկ մը լսուեցաւ: Ճառերը ուժեղ քամիէն սկսան շարժիլ: Ճամբունը ուզեց փախչիլ, բայց Սուրհանդակը ըսաւ. «Ո՛չ Ճամբուն, պէտք չէ փախչի՞նք, այլ պէտք է միւս անասուններուն լուր տանք»: Ճամբունը յօժարեցաւ: Երկու բարեկամներ սկսան լուր տալ անտառի բնակիչներուն: Այսպէսով, բոլորը միասին ապահով տեղ մը հաւաքուեցան: Երբ Ճառերը ինկան, ոչ ոք վնասուեցաւ:

Ճամբունը անդրադարձաւ, որ քաջութիւն ըսել չէ չվախնալ, այլ՝ վախէն անկախ ճիշդ որոշումներ առնել ու զանոնք գործադրել:

Լոռին Ճամկէօզ

9Ա դասարան

Մասիս Խաչիկեան

11Ա դասարան

ՓՈՂՈՑՆԵՐԸ

Օր մը, Վարդանը դպրոցի ճամբուն վրայ տղայ մը տեսաւ: Այդ տղան առաջին անգամ կը տեսնէր: Տղան շատ աղտոտ էր: Վարդանը ազդուեցաւ, բայց ճամբան շարունակելով դպրոց գնաց: Այդ շաբաթ Վարդանը այդ տղան ամէն օր դպրոցի ճամբուն վրայ նոյն տեղը տեսաւ: Ի վերջոյ, տղուն հետ խօսիլ որոշեց. հարցոց անոր անունը: Անունը Գրիգոր էր: Յաջորդ օրը, դպրոցէն ետք, Վարդանը Գրիգորին հետ խօսեցաւ: Երկուքն ալ իրար շատ սիրեցին եւ շատ լաւ ժամանակ անցուցին: Այդ օրէն ետք, ամէն օր տեսնուեցան: Գրիգորը տուն մը եւ ընտանիք մը չունէր: Դրամ չունենալուն պատճառով ուսուցիչ չէր կրնար գնել, ոչ ալ դպրոց կրնար երթալ: Վարդան ասիկա իմանալէն ետք, շատ տխրեցաւ: Ամէն օր Գրիգորին համար տունէն ճաշ բերաւ:

Ժամանակ մը ետք, Վարդանը եւ Գրիգորը մտերիմ բարեկամներ դարձան: Իրարու ամէն բան կը պատմէին: Գրիգորը դպրոց երթալու եւ ուսում ստանալու փափաքը ունէր: Ասոր համար Վարդանը իր դպրոցէն սորվածները Գրիգորին սորվեցնելու սկսաւ: Մէկ ամսուան մէջ Գրիգորը գրել սորվեցաւ: Ամիսները անցան, Վարդանը նկատեց, որ Գրիգորը հիւանդ է: Վարդանը Գրիգորը բժշկի տարաւ, բայց բժշկը դրամ ուզեց. դրամ չունէին, ուստի չքննեց Գրիգորը: Վարդանն ալ շատ յուզուեցաւ, սակայն բան մը չկրցաւ ընել: Մի քանի օր ետք, Վարդանը նորէն Գրիգորին քովը գնաց, բայց անիկա հոն չէր: Այդ օրէն ետք անգամ մըն ալ Գրիգորը չտեսաւ եւ հասկցաւ, որ Գրիգորը մահացած էր:

Առլին Քիրքիքեան

11Ա դասարան

ՎԱՐԺԱՐԱՆԻՍ ՄԷՋ ՀԻՒՐԱՍԻՐԵՑԻՆՔ ՊԷՐԹԱ ԿԻՎԷՆԸ

13 Հոկտեմբեր Երկուշաբթի վարժարանիս երդիքին ներքեւ նշեցինք Թարգմանչաց տօնը՝ հիւրընկալելով դերասանուհի եւ բեմադրիչ Պերթա Կիւլէնը, որ նաեւ Ֆրանսայի Նիս քաղաքի «Ազնիւ Զարեհ Արշակեան Թատրոն»-ի հիմնադիրն է: Ան վերջերս այցելութեամբ կը գտնուէր Պոլիս. ուստի իր բեմադրած ու խաղացած «Մահը ա՛յս է արդեօք» թատերախաղին տեսաերիզը ցուցադրուեցաւ վարժարանէս ներս:

Յիշենք, որ սոյն թատերախաղին հեղինակն է հանգուցեալ՝ Ռուպեր Հատտէճեանը: Վարժարանիս սաներն ալ դիտեցին «Մահը ա՛յս է արդեօք» թատերախաղին տեսաերիզը, ապա զրոյց մը տեղի ունեցաւ Կիւլէնի հետ, ինքնութեան եւ պատկանելիութեան թեմաները շօշափող իր թատերախաղին մասին: Զրոյցին ընթացքին Կիւլէն անդրադարձաւ թատերախաղին գաղափարական հիմքերուն, իր անձնական զգացումներուն եւ Արեւմտահայերէնի դերին՝ իբր բեմական լեզու:

Կիւլէն նշեց, որ թատերախաղը իրեն համար խորապէս անձնական փորձառութիւն եղած է. գաղթի եւ ինքնութեան հարցերը իր սեփական կեանքին ալ ծանօթ են: «Բեմին վրայ այդ զգացումները մարմնաւորելը երբեմն ցաւալի է, բայց միաժամանակ՝ բուժիչ» ըսաւ ան:

Նշելով, որ ներկայացումը կը խօսի մօր եւ արտասահման մեկնող որդիին միջեւ մեծցող հեռաւորութեան մասին, Կիւլէն բացատրեց, թէ այս պատմութիւնը միայն հայ համայնքին

համար չէ, այլ ընդհանրապես բոլոր գաղթական ընտանիքներու համընդհանուր փորձառությունն է: Ըստ անոր, հանդիսատեսը շատ յաճախ կը տեսնէ իր սեփական կեանքին արտացոլանքը բեմին վրայ:

Դերասանուհին շեշտեց, որ մօր եւ որդիին խզումը միայն ֆիզիքական չէ. «Հոգեկան օտարացում մը կ'ըլլայ, երբ սիրելիներդ հեռու են, նույնիսկ եթէ կապի մէջ ես անոնց հետ: Թատերախաղը այդ լուռ, բայց խոր յարաբերությունը կը պարզէ»:

Խօսելով իր դերին մասին՝ Կիվէն նշեց, թէ մօր մինակությունը մարմնաւորելը ամենադժուար պահերէն եղած է: «Սէրով լեցուն կին մըն է, բայց ի վերջոյ կը գտնէ ինքզինքը լուրեան մէջ»:

Թատերախաղին խորագիրը՝ «Մահը արդեօք այս է», ըստ դերասանուհիի, ունի բազմաշերտ իմաստ. ան կը նշէ, թէ մահը միայն ֆիզիքական վերջ չէ, այլ նաեւ զգացական խզում, լեզուի եւ յիշողութեան կորուստի խորհրդանիշ մըն է:

Երբ հարց տրուեցաւ Արեւմտահայերէնով թատրոն ընելու մասին, Կիվէն ընդգծեց, թէ այս լեզուն իր հոգւոյն անբաժանելի մէկ մասն է: «Արեւմտահայերէնը բեմին վրայ հնչեցնելը կը նշանակէ անցեալը եւ ներկան միացնել: Այս լեզուն բեմով կեանք կ'առնէ» ըսաւ ան:

Անդրադառնալով Թուրքիոյ մէջ հայերէն թատրոնի իրավիճակին՝ Կիվէն շեշտեց, որ դժուարություններ կան, բայց նաեւ հսկայական յաղթանակ է մայրենիով բեմ բարձրանալ: «Արուեստը ինքնին դիմադրություն մըն է: Երբ հայերէնով կը խաղանք, կը պահենք մեր լեզուն կենդանի»:

Վերջաւորութեան, Պէրթա Կիվէն երիտասարդ արուեստագէտներուն ուղղեց խրախուսանք. «Թատրոնը պիտի ըլլայ ձեր ձայնը: Մի՛ վախճաք հայերէնով արտայայտուել: Լեզուն պիտի ապրի, եթէ մենք բեմին վրայ շարունակենք զայն հնչեցնել»:

ԵՐԿՈՒ ԱԹՈՒ

Գիւղի հրապարակը փոքր քաղաքապետութեան շէնք մը կար: Ներսը ժողովներ կ'ըլլար, որոշումներ կը տրուէր: Բայց հոն տարիներով նոյն տեսարանը կը կրկնուէր: Աթոռներուն վրայ միայն այրերը իր նստէին, իսկ կիները ունկնդիր կը մնային:

Ալիսը միշտ կ'անհանգստանար այս վիճակէն: Քանզի դպրոցը կանգուն պահողն ալ, արտերու մէջ աշխատողն ալ, տուները ուղղողն ալ կիներն էին: Բայց երբ խօսքի ժամանակը կու գար, ո՛չ մէկը գիրենք մտիկ կ'ընէր:

Օր մը, գիւղին մէջ խօսուեցաւ նոր ջրանցք մը բանալու մասին: Այրերը կարգով խօսեցան:

– Խողովակները թող արտերուն եզերքէն անցնին:

– Ոչ, տուներուն մօտ ըլլան:

Կիներուն մտածումը բոլորովին տարբեր էր: Իրենք ամէն օր տուներու ջուր կրելէ շատ յոգնած էին: Բայց ոչ ոք կը համարձակէր ձայն հանելու:

Ալիս ձեռքը բարձրացուց: Նախ լռութիւն մը տիրեց, քանի մը մարդ ծաղրեց:

– Ասիկա լուրջ հարց մըն է, դուն ի՞նչ կը հասկնաս: Ալիս ետ չքաշուեցաւ:

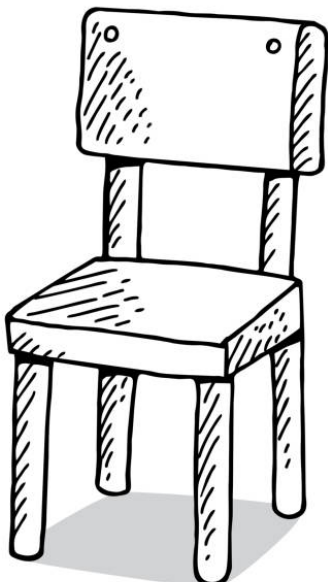
– Ես ամէն օր երեք քիլոմէթր կը քալեմ տունս ջուր տանելու համար: Այս գիւղին մէջ ամենէն շատ ջուրի կարիքը ունեցողը մենք կիներն ենք: Եթէ մենք լռենք, մեր զաւակներն ալ ծարաւ կը մնան: Եթէ այս գիւղին մէջ կ'ապրինք, որոշում տալու իրաւունքն ալ ունինք:

Այդ օրը Ալիսին ձայնը անսպասելի ազդեցութիւն մը ունեցաւ: Ուրիշ կիներ ալ իրենց ձայնը բարձրացուցին, այրերու մէկ մասը լռեց: Քաղաքապետը ըսաւ. «Ճիշդ ես, պէտք է բոլորին կարծիքը լսուի»: Եւ առաջին անգամ կիներուն ալ խօսելու իրաւունք տրուեցաւ:

Ջրանցքը կնոջ առաջարկով, գիւղին կեդրոնէն անցաւ: Այլեւս մարդիկ հաւասար կերպով կ'օգտուէին գիւղին նոր ջրանցքէն: Բայց բուն փոփոխութիւնը ջրանցքը չէր, այդ օրէ սկսեալ կիները միշտ աթոռներու վրայ նստան եւ ամէն մարդու գաղափարն ալ նկատի առնուեցաւ: Իրաւունքները սպասելով ձեռք չենք կրնար ձգել, այլ կը տիրանանք մեր իրաւունքներուն զանոնք պաշտպանելու պայքարը տալով:

Փայլին Քիւրքչիօղլու

10րդ դասարան

ՄԷԿ ԲԱՆ

Աւելի դժուար կը շնչեմ

Աչքերս կը նային, ոչինչ կը տեսնեն:

Ծաղիկները կորսնցուցած են իրենց գոյնը,

Արեւը չի տարածեր իր տաքութիւնը...:

Երբ աչքերս գոցեմ, քովս կու գաս

Բայց ո՞ր ես երբ աչքերս բանամ:

Ինչո՞ւ կ'արթննամ առաւօտն, գիտնալով այս իրականութիւնը:

Պատուհանէն դուրս կը նայիմ, ոչինչ...

Դէպի երկինք կը նայիմ, ամպերը կը ծածկեն արեւը:

Գետին կը նայիմ, երկու ոտք անոնք ալ իմս,

Երբ կը նայիմ հայելիին, մէկ բան կայ հոն

Առանձնութիւն...:

Եուլիանա Էրտէմ

10րդ դասարան

ԼԱՒԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Լաւատեսութիւնը մարդուն կարեւոր մէկ յատկութիւնն է: Լաւատես անձը դրական ձեւով կ'ազդէ իր շուրջինները: Անոնք առանց որոշ նպատակ մը ունենալու կ'օգնեն իրենց շուրջիններուն: Ընդհանրապէս լաւատես մարդը վստահելի կ'ըլլայ, գիտենք թէ անոնք իրենց մէջէն եկածին պէս կը վարուին: Լաւատեսութիւնն ալ պէտք է չափ մը ունենայ, որովհետեւ քու դիմացինդ կրնայ քեզ խափել եւ գործածել, մանաւանդ կեղծ մարդոց կողմէ կրնայ գործածուիլ լաւատեսութիւնը: Ասոր համեմատ պէտք է վարուի՞նք եւ ոչ բոլորին, այլ լաւատես մօտեցումի արժանի անձերուն պէտք է ցոյց տանք մեր լաւատեսութիւնը:

Ամուր Վահան Շիրին

10 րդ դասարան

Sefiller Tiyatro Oyunu Analizi

Fransız Devrimi'nden sonra yaşanan toplumsal karışıklıklar döneminde geçer. Dönemin yoksulluk, adaletsizlik, sınıf farkı gibi toplumsal gerçeklerini yansıtır. Mekânlara gelirsek; Paris sokakları, hapishaneler, barikat sahneleri gibi dönemin gerçek mekânları kullanılır. Ekonomik zorluklar ve halk isyanları içindeki durumu işlenir.

“Sefiller” tiyatro oyunu, insanların geçmiş hatalarına rağmen değişebileceğini ve iyiliğin kötülüğü yenebileceğini gösterir. Eser, toplumun yoksulluk, adaletsizlik ve sınıf farklarıyla insanları suç işlemeye itebileceğini; ancak vicdanın, sevginin ve affediciliğin her şeyi değiştirebileceğini vurgular.

Victor Hugo'nun unutulmaz eseri “Sefiller”, edebiyat tarihinin en derin insan hikâyelerinden birini anlatır. Sadece bir roman değil, insan olmanın, affetmenin ve adaletin anlamını sorgulayan bir yaşam dersidir. Bu güçlü hikâyeye, tiyatro sahnesinde yeniden hayat bulduğunda, izleyici yalnızca bir oyun izlemez; aynı zamanda kendi vicdanına da ayna tutar.

Tiyatro uyarlaması, daha ilk dakikalarda seyirciyi içine çeken karanlık ve gergin bir atmosfer kurar. Dekor, ışık ve ses kullanımı bir bütün olarak eserin dramatik yapısını destekler. Özellikle sahneye yerleştirilen siyah paravan, mekân değişimlerinde pratik bir araç olmanın ötesinde, karakterlerin iç dünyalarındaki sınırları da temsil eder. Mavi ışık ve sis efekti, hikâyenin karanlık yanlarını görünür kılarken, izleyiciyi olayların duygusal merkezine çeker.

Sahnedeki detaylar, gerçekliğin gücünü artırır. Şamdanlıktaki yankı mumlar, gümüş tabaklardaki yiyecekler, sade ama döneme uygun kostümler. Tüm bu unsurlar, izleyicinin dikkatini hikâyenin özüne yönlendirir. Oyuncuların içten performanslarıyla birleştiğinde sahne, neredeyse canlı bir tabloya dönüşür. Sessizlik anlarında bile yoğun bir duygusal hava hissedilir; seyirci karakterlerle birlikte nefes alır, onların içsel çalkantılarını paylaşır.

Eserin kalbinde, insanın değişebilme gücü vardır. Jean Valjean, bir ekmek çaldığı için yıllarca hapis yatan bir mahkûmdur. Toplum tarafından dışlanmış, öfke ve çaresizlik içinde bir adamken, bir piskoposun gösterdiği merhametle hayatı değişir. Bu sahne, iyiliğin en umulmadık anlarda bile insanı yeniden doğurabileceğini gösterir. Valjean'ın dönüşümü, insana umut aşılayan bir metafor: geçmişimiz bizi tanımlamaz, seçimlerimiz tanımlar.

Buna karşılık Javert, yasayı vicdanın önüne koyan katı bir karakterdir. Onun dünyasında iyi ve kötü keskin çizgilerle ayrılmıştır. Jean Valjean'ı yıllarca kovalaması, adaletin yalnızca kanunlara dayanamayacağını sorgulatır. Javert'in trajedisi, merhametten yoksun bir adaletin aslında adaletsizlik olduğunu hatırlatır.

Fantine, toplumun acımasız yüzünü temsil eder. Geçim sıkıntısı, toplumsal yargılar ve yalnızlık onu yavaş yavaş yok eder. Tüm çabası, kızı Cosette'in daha iyi bir yaşam sürmesidir. Onun hikâyesi, yoksulluğun insan ruhunda açtığı yaraları görünür kılar. Co-

sette ise bu karanlığın içinden doğan umuttur — masumiyetin, saflığın ve sevginin sembolüdür. Jean Valjean'ın onu koruması, iyiliğin kuşaktan kuşağa aktarılabilceğini anlatır.

Marius, gençliğin idealizmini ve adalet arayışını temsil eder. Devrimci ruhu, toplumsal eşitsizliklere karşı sesini yükseltir. Fakat Cosette'e duyduğu aşk, onun için bir dönüm noktası olur. Aşk, Marius'un dünyasında ideallerle insan sevgisi arasındaki dengeyi kurar; bireysel duyguların bile toplumsal bilinçle birleşebileceğini gösterir.

Tüm bu karakterlerin ortak noktası, insanın içsel çatışmalarıdır. Sefiller sahneye yalnızca bir hikâyeye değil, insan ruhunun aynasını taşır. Her karakter izleyiciye bir soru yöneltir: “Gerçek adalet, kalpte mi başlar yoksa yasada mı?” Victor Hugo'nun cevabı açıktır: Gerçek adalet, insanın vicdanında saklıdır. Toplumun acımasız kuralları insanı kötülüğe sürükleyebilir; ama sevgi, merhamet ve affetme duygusu insanı yeniden iyiliğe döndürür.

Tiyatro uyarlamasının başarısı, bu felsefeyi sahneye taşıma biçiminde gizlidir. Işık, müzik, oyunculuk ve duygusal yoğunluk öyle uyum içindedir ki, seyirci oyunun sonunda yalnızca bir trajedi izlediğini değil, bir vicdan yolculuğuna çıktığını hisseder. Sefiller, izleyiciye unutulmaz bir deneyim sunarken, aynı zamanda insan olmanın anlamını yeniden düşündürür.

Son sahne kapanırken sahnede yankılanan sessizlik, aslında bir fark edişin sessizliğidir: affetmenin, değişimin ve insan kalabilmenin sessizliği. Sefiller, hem edebiyatın hem tiyatronun kalbinde, insana dair en yalın gerçeği hatırlatmaya devam eder:

> Gerçek adalet, yalnızca kalpte yaşar.

Felsefe Kulübü Öğrencilerinden;

Aslin Köse 9/B

Alen Demirkaynak 9/A

Alara Bakırcioğlu 10/A

Sarin Yelegen 10/A

Mira Karahan 10/A

Arda Dura 11/B

Elis Bakırcıoğlu 11/B

Mişa Topçu 11/B

Antikçağ Felsefesi Düşünce Ortamı

Platon'un İdealar Kuramı Bağlamında Günümüz Eleştirisi

Günlük yaşamımızda birine “Felsefe yapma!” demek bile aslında bir çeşit felsefe değil mi sizce? Sonuçta o söz bile düşünmenin ne kadar derin ya da gerekli olduğuna dair bir tavır almıyor mu? Felsefenin ne anlama geldiğini, neden önemli olduğunu ve hayatımızla nasıl bağlantılı olduğunu keşfetmek ister misiniz?

Felsefe varlık, bilgi, değer ve bilim gibi konuları ele alarak eleştirel bir tutumla sistematik ve rasyonel bir fikir ortaya çıkarmaktır. Yani sistematik bir düşünce biçimidir. Antikçağda Yunanistan’da ortaya çıkmıştır. Deniz kıyısına yakın oldukları için deniz ticaretinde başarılı olduklarından, ekonomik açıdan zenginlerdir. Aynı zamanda diğer kültürlerle de etkileşim halindeydiler. Artık yapacak bir şeyleri kalmadığından düşünmeye, bir şeyleri sorgulamaya başlarlar. İşte felsefe bu şekilde ortaya çıkmıştır.

Mitos; Yunancada söz, öykü anlamına gelir, olayları kişiselleştirerek yorumlama henüz sırrını çözemedikleri olaylara bir anlam koyarak olayları öyküye bağlamalarıdır, o dönem genellikle Tanrılar üzerinden bir hikaye oluşumudur. Logos ise gerçeğe dayanan söz demektir. Mitos’un verdiği cevaplardan tatmin olmayan Antik Yunan medeniyeti, başka cevaplar aramak amacıyla Logos’a geçmişlerdir.

Felsefe, insanın hakikatı anlama ve bilme ihtiyacını karşılar. Eleştirel bir bakış açısı kazandırır; insanı, insan olma bilincine ulaştırır. Aynı zamanda sistemli, önyargısız ve saygılı düşünmeyi öğretir. Felsefe yapan ilk filozoflar, doğa filozofları Thales, Anaximandros ve Anaximenes’dir.

Doğa filozofları evrenin oluşu, ontoloji sorunu ile ilgilenmiş ve bu konu hakkında çalışmışlardır. Evrenin ilk unsuru “Arkhe nedir?” sorusuna cevap aramışlardır. Maddi dünyayı, dünyadaki madde ile açıklamışlardır. Araştırmalarında akıl ve gözleme dayalı çalışmışlardır.

Filozofların aynı konularda farklı görüşler öne sürmeleri felsefeyi sonuçsuz ve katkı yapamaz hale getirir. Bu durum varlık yerine, insan felsefesine olan ilgiyi artırır. Felsefedeki bu değişimle birlikte felsefi politik ve sosyal olarak “İnsan Felsefesi” ele alınır. İnsan felsefesinin temel temsilcisi Sokrates, bireylere göre değişmeyen, akla dayalı kesin bilgiyi savunur. Sokrates’e göre insan zihni doğuştan bilgiye sahiptir ve doğru bilgi akla dayalıdır. Doğuştan bütün bilgilere sahip olduğumuz için akıl, bilginin yaratıcı değil taşıyıcısıdır.

Sokrates’in görüşlerini geliştiren öğrencisi Platon’un felsefi görüşü bilginin gerçek anlamda ancak ruhsal bir aydınlanma ve akıl yoluyla elde edebileceğini düşünmüştür. Böylelikle “İdealar Kuramı”nı ortaya koymuştur. Ona göre duyularla algılanan dünya değişkendir ve bu dünya hakkında gerçek bilgiye ulaşmak mümkün değildir. Gerçek bilgi, akıl ve felsefi düşünmeyle elde edilebilir.

Platon; kuramını, “Mağara Alegorisi” ile açıklar: Bir mağaranın girişinde durup arkası güneşe dönük olan kişi, güneşi hiç görmemiştir. Yalnızca önündeki mağara duvarına yansıyan kendi gölgesini görmektedir. Bu kişi duvardaki gölge ve ışığı gerçekliğin kendisi zanneder. Oysa gerçek, Güneş ve kendi bedenidir.

Platon'un mağara alegorisinde de gölgelerin yanıltıcı özelliği üzerinde durulmaktadır. Mağarada bulunan tutsakların tüm gerçekliği ve hayatı duvardaki gölgeler olarak algılaması ve daha sonra bazı tutsakların mağaradan kurtulma şansı yakalaması gerçek hayatla karşılaştıklarında bocalamaları anlatılmaktadır.

Platon'un mağara alegorisi günümüzün sosyal medya ekosistemine çarpıcı bir doğrulukla uyuyor. Sosyal medya platformları, mağaranın ateşi ve gölgeleri gibi işlev görerek algıyı, inancı ve kimliği şekillendirerek daha kapsamlı gerçekleri gölgeliyor. Alegorinin uygulanması, mekanizmaları, sonuçları ve kaçış yollarını vurguluyor.

Sonuç olarak; Düşünmeye olan ihtiyaç ile felsefeye olan ihtiyacın doğru orantılı olduğunu düşünüyorum. Yaşıyor olduğumuz müddetçe düşüneceğiz, düşünen herkes sorgulayarak ve merak ederek hayatımızın büyük bir çoğunluğunu felsefe yaparak geçireceğiz

Mira Karahan

10/A

Adalet Ne Zaman Uyanacak?

Sabah uyandığında ne düşünür insan? Gece yatmadan önce nelerin hayalini kurar, gün içinde dalıp gidince neler geçirir aklından veya ne görür rüyalarında? Hayallerini mi, korkularını mı? Yoksa en büyük arzularını mı?

Kimisi gideceği üniversitenin kampüsünde çiçekler arasında yürürken hayal eder kendini; orada yağın kar, alev kadar sıcak; yaşadığı sorunlar bir tüy kadar hafiftir. Kimisi, sevdiği kişiyle bir arada olmayı düşler; her gününü onunla geçirmek ister. Kimisi, emeğinin karşılığını almak için hayal kurar; yıllardır çabaladığı spor dalında başarıya ulaşmak için içten içe umut eder. Kimisi ise en değerlilerini düşünür; belki uzaklardaki anne babasını, belki bir araya gelmeyi hayal ettiği çocuklarını. Herkesin aklında bir umut, yüreğinde bir özlem vardır.

O umut, kimi için küçük, kimi için büyük görünür; ama aslında hepsi eşit derecede kıymetlidir. Çünkü her hayal, içinde yaşamı anlamlı kılan bir yaşama arzusu taşır. Bazen taş bir kaldırımda açan küçük bir çiçek temsil eder bu umudu; bazense fırtınalı bir gökyüzünün ardından yavaşça beliren bir güneş.

Kimine göre kaldırımdaki o çiçek, kazandığı yüksek maaşlı bir işin sembolüdür; kimine göre bulutların ardındaki güneş, eve bir dilim fazla ekmek girmesidir. Tarih boyunca da bu hep böyle olmuştur. Herkesin hayali, aslında sahip olmak istediği hayattan bir parçadır; herkesin arzusu, kendi eksikliğinin tamamlanmış hâlidir. Kimisi son model bir arabayı düşler, çünkü onun eksikliğini hisseder. Temel ihtiyaçlarında bir sorun yaşamaz. Ancak bugün nasıl doyacağını düşünen biri neyin eksikliğini taşır?

Adaletin.

Neden birimiz bir kuru ekmeğe muhtaçken diğerimiz kendince tırmanıyor zirveye? Neden birimiz çocuklarının okul masraflarını dert ederken diğerimiz uçak koleksiyonuna hangi modeli ekleyeceğini düşünüyor? Birileri temel ihtiyaçlarını bile zar zor karşılarken diğerinin torpil görmesi mi sözde adalet? Bu durum yalnızca bugüne ait değil. Tarih boyunca insanlar, adaletin eksikliğini hissederek ayaklandı.

1789'da Fransa'da halk, kralların zengin sofralarına bakarken açlıktan kıvranıyordu; sonunda o güne dek susturulan bütün sesler bir araya geldi ve Fransız Devrimi doğdu. 1919'da Anadolu halkı, "Artık yeter!" diyerek işgale karşı durdu; Milli Mücadele başladı. 1980'lerde Güney Afrika'da siyahlar eşitlik talep etti; Apartheid rejimi çöktü. Bunların hepsi, sessizliğin bittiği yerde başlayan devrimlerdi. Çünkü tarih bize şunu defalarca gösterdi: Bir halk sustuğu sürece değişim olmaz.

Devrim, bir sabah aniden patlak veren bir olay

değil; bir toplumun içsel birikiminin, öfkesinin ve bilincinin olgunlaşmasıyla oluşan en son basamaktır. Yani bir sonuç olduğu kadar, yeni bir başlangıcın da sürecidir. Ancak devrim öncesinde bazı temel kavramları anlamadan değişimden söz etmek, binasız çatı kurmaya benzer. İşte tam bu noktada ana kavramlarımız devreye giriyor: "Özgürlük ve İnsan Hakları". Özgürlük, bir toplumda bireyin düşüncesini, inancını, kimliğini oluşturan bir çeşit yaşama hakkıdır. İnsan hakları ise her bireyin doğuştan sahip olduğu, elinden alınamayacak değerler bütünüdür.

Eğer bir toplumda bir çocuk eğitime erişemiyor, bir kadın güvenle yürüyemiyor, bir işçi emeğinin karşılığını alamıyorsa; orada insan hakları yalnızca kâğıt üzerindedir.

En güzel hareket örneklerinden biri, Mahsa Amini Protestoları ile başlayan ve hala etkisini taşıyan harekettir. İran'da kadınların ve daha genel olarak vatandaşların hak ihlallerine karşı verdiği mücadeleyi temsil ediyor. Veya Gazze Şeridi'ndeki insani kriz, sıradan insanların temel ihtiyaçlarını dahi karşılayamadığı bir ortamda "insan hakları"nın ne kadar kırılgan hale geldiğini gösteriyor. Öte yandan, geçmişte diktatörlerin "halktan biri" imajıyla nasıl gücünü sağlamlaştırdığını, görsellik, propaganda ve güç oyunları ile yerinde kalarak kendini halkın temsilcisi gösterdiğini biliyoruz. Örneğin bu tür imaj çalışmaları otoriter rejimlerin ortak aracıdır.

Bu örnekler, özgürlük ve insan haklarının yok sayılması halinde toplumlarda nasıl "susma" ya da "susmak zorunda bırakılma" hali doğduğunu gösteriyor. Ama aynı zamanda, bu hakların gaspedilmesi tehlikesinin farkına varan insanların sesini yükseltmesiyle değişimin mümkün olduğunu da...

İşte bu noktada sivil itaatsizlik ve diyalektik tarih gibi kavramlar da, bir toplumun neden ve nasıl değiştiğini kavramamız için anahtardır.

Her adaletsizlik silahla bastırılmaz, bazen sessiz direniş en güçlü itirazdır. Gandhi'nin tuz yürüyüşü, Rosa Parks'ın bir otobüs koltuğunu terk etmeme-si, Martin Luther King'in "Bir hayalim var" demesi, hepsi birer sivil itaatsizlik örneğidir. Sivil itaatsizlik, bireyin vicdanını devletin yasasından üstün tuttuğu andır; itiraz edebilmektir.

Bir yasa adaletsizse, ona karşı gelmek suç değil; insanlık görevidir. Çünkü adalet, otoriteye değil, vicdana dayanır. Neden vicdanımız el veriyor tüm bu şahit olduklarımıza göz yummaya? Biz göz yumdukça artıyor tüm bu adaletsizlikler. Geçmişte göz yumduğumuz her şey bugün yaşadıklarımıza sonuç verdi. Tarihte yaşanan tüm sessizlikler, çıkmayan her ses günümüzdekilerin birer yansıma-

սիւր.

Tarih, doğrusal bir çizgide ilerlemez. Her çağ, bir öncekinin çelişkileri üzerine inşa olur. Hegel'in ve Marx'ın söylediği gibi: Her tez, kendi karşıtını doğurur; bu karşıtlık bir sentezde birleşir. Bugünün eşitsizlikleri de geçmişin dengesizliklerinden doğdu. Yani adalet talebi, tarihin itici gücüdür.

Bir toplum, kendi içindeki çelişkilerle yüzleştiğinde; yani “neden?” ve “nasıl?” sorularını sormaya başladığında, o toplum dönüşür. İşte bu yüzden, devrim bir sonuçtur ama aynı zamanda bir sorgulama sürecidir.

Bugün hâlâ bir köyde bir kız çocuğu okula gönderilmiyorsa; hâlâ bir işçi mesai ücretini alamıyorsa; hâlâ bir kadın sokakta güvende yürüyemiyorsa, biz gelişmedik demektir. Teknoloji ilerlese de, şehirler büyüse de, adalet yerini bulmadıkça insanlık aynı noktada sayar; belki de geriler.

İnsanlık, adaletin sesine kulak verdiğiğinde gelişti; haksızlığa göz yumduğunda geriledi. Biz bu adaletsizliklere sustukça, haksızlık kök salacak, büyüyecek, dallanacak. Ancak bu düzene karşı sesini yükseltebilenler, gidişatı değiştirebilir. Sessiz kalanlar ise kendi sessizliklerinde boğulur.

Asıl olay sadece soyut olarak “insan hakları” ya da “adalet” kavramlarını konuşmak değil; biz susmadıkça, biz sesimizi yükselttikçe, biz “neden” ve “nasıl” diye sordukça, bu kavramların anlam kazanabileceğini hatırlatmaktır. Başta sorduğumuz sorulara geri dönelim: gün içinde ne geçiriyoruz aklımızdan? Hayallerimiz, korkularımız ya da arzularımız... Ancak arzuladığımız şey yalnızca bireysel bir tatmin değil; adaletin yerini bulduğu, özgürlüğün kısıtlanmadığı bir dünya olmalıdır. Böylece gerilemeyi veya yerimizde saymayı bırakırız, gerçekten ileriye dönük adımlar atarız.

Tabi ki bunları bilmek önemli ancak daha da önemlisi eyleme geçirmektir. Bir bilgi eyleme geçmedikçe o bilgi yoktur, bir hiçtir. Kendi çevremizde adaletsizlik karşısında gözlerimizi kapatmamayı, örneğin eğitimden mahrum bırakılan bir çocuk ya da güvenle sokağa çıkamayan bir kadın gördüğümüzde ilgilenmeyi; bilgi edinmeyi ve farkındalığı artırmayı, yukarıda örneklediğimiz gibi, İran'da kadın hareketi ya da Gazze'de insani kriz gibi gündemleri takip etmeyi ve en önemlisi, “susmamayı” alışkanlık haline getirmek şarttır. Birimizin sesi başkasının haksızlığına çıkmadıktan sonra, başkasının sesi çıkar mı bizim haksızlığımıza? Bir kişinin adaletsizliği karşısında sessiz kalmak, ortak sessizliğe dönüşür. O sessizlik büyüdükçe, geç çıkmaya başlayan seslere baskın gelir ve çıkanları da duyamaz hale geliriz.

Bir gün onlar da haksızlıkla karşılaştıklarında belki sesleri çıkar ama ne fayda?

Senin sesin başkasının haksızlığına çıkmadıktan sonra, başkasının sesi çıkar mı senin haksızlığına?

Senin sesin yeter mi milyonlarca haksızlığı durdurmaya?

Devrimlerde milyonlar dökülmeseydi sokaklara, duracak mıydı tüm sorunlar?

Geçmişte nasıl karşı çıktıysak, tekrar karşı çıkmalıyız. Bir şeye hep beraber engel olduysak, bir daha oluruz ve sonra yine oluruz. Birinin sesi başkasının haksızlığına yükseldiğinde herkesin sesi yükselir ve yeni bir devrim gerçekleştiririz. Belki de bugün düzeltsek bile gelecekte devam edecek ama biz susmadıkça o güneş her zaman açacak. Adalet biz konuştukça uyanacak.

Sivil itaatsizlik: Sivil yönetim tarafından uygulanan yasaların özüne uyarak yasalara riayet etmeme, karşı koyma anlamına gelmektedir.

Diyalektik tarih: Tarihsel gelişmeleri karşıtlıkların çatışması ve bu çatışmalardan doğan değişim yoluyla açıklayan bir görüştür.

Yuliana Erdem
10/A

How to Prepare a Great TED Talk

A great TED Talk starts with a powerful idea and a clear message. Here are the key steps to create a memorable and inspiring talk:

1. Choose Your “Idea Worth Spreading”

Focus on one main idea you want your audience to remember. Ask yourself why it matters to you—and why it should matter to them.

2. Start with a Strong Hook

Grab attention with a story, a question, or a surprising fact. A strong opening keeps listeners curious.

3. Tell Stories, Not Just Facts

People connect with real experiences. Use personal stories, examples, or small moments that support your message.

4. Keep Your Message Clear

Use simple language and short sentences. TED Talks sound natural, not academic.

5. Use Visuals Wisely

If you use slides, keep them clean—one image or one short quote per slide. Don’t overload them with text.

6. Edit and Practice

Cut anything that doesn’t support your main idea. Then practice many times—alone, in front of friends, or by recording yourself.

7. Be Yourself

Speak naturally, smile, and enjoy the moment. Authenticity is what makes a TED Talk unforgettable.

Remember: A great TED Talk doesn’t have to be long—just meaningful.

Inspired by the spirit of TED Talks, we are excited to host the third edition of our TGT event on Friday, February 20th, this year at our school. This special gathering will bring together students from our own community as well as from other Armenian high schools, creating a vibrant platform for sharing ideas, stories, and inspiration.

TGT

Tbrevank Global Talks III

**Ideas
Change
Everything**

20/02/2025

13:00

School Hall

Homeless Bird Book Review

This year, I taught *Homeless Bird* to my 10th graders as part of our literary analysis unit. Gloria Whelan's novel offers rich opportunities to explore figurative language, theme, character development, and story elements such as setting, point of view, conflict, simile, protagonist/antagonist, and personification.

Homeless Bird is a young adult novel written by American author **Gloria Whelan** in 2000. The book was very successful and **won the National Book Award for Young People's Literature** in 2000.

Homeless Bird is beautifully written and opens a window into modern-day India—its traditions, challenges, and cultural richness. Through Koly's journey, students see how a young girl moves from powerlessness to independence, showing courage and hope even in difficult circumstances.

The novel's vivid storytelling and emotional depth make it ideal for classroom discussion. It encourages students to think about culture, resilience, and identity while experiencing a powerful, uplifting story. For these reasons, *Homeless Bird* remains one of my favorite books to teach and a meaningful read for young audiences. Here are some analysis of 10th grade students.

India Today: Culture, Marriage, and Education

Arranged & Early Marriages in India

Arranged marriages remain common in many rural parts of India. Families believe parents choose better partners, but early marriages often limit girls' education and freedom. Although the government and NGOs promote awareness and girls' education, social traditions continue to shape many young people's futures. Paylin

Symbolism, Imagery, Allegory

You might have caught on to the fact that Koly always busts out a dowry quilt whenever someone gets married. It turns out she learned how to embroider from her mom, and it's a family tradition: "like her maa before her, and her maa, and as far back as anyone could remember, the women in our family embroidered" (1.10). Right away, then, we can understand Koly's dowry quilts as something that connects her to her familial lineage no matter where she goes in the world.

Importantly, there's nothing simple about Koly's designs. Everyone is impressed with her unique embroidery—even Mrs. Mehta whose mission in life is pretty much to be unimpressed by Koly. The dowry quilts make it clear that Koly is someone with considerable skills, and later on, once Mrs. Mehta ditches her in the city, these skills help Koly truly attain independence.

In the end Koly makes a dowry quilt for herself, and when she does, she explains its placement in the lineage of her quilts:

Symbolism: The Lotus Flower

The lotus is one of India's most meaningful symbols. Growing from muddy water yet blooming beautifully on the surface, it represents purity, resilience, and spiritual growth. For Koly, the lotus symbolizes her own journey — rising above hardship, finding inner strength, and becoming her true self despite difficult beginnings.

Dowry Tradition in India

The dowry tradition — where the bride's family gives money or valuables to the groom's family — is still practiced in some regions of India. While originally meant to support the new couple, it has often become a financial burden on families. In *Homeless Bird*, dowry plays a painful role in Koly's fate: her family is pressured into marriage, and later her in-laws misuse her widow's pension as part of another dowry. The novel uses this tradition to show the challenges many girls face.

Gender Gap in Education

In India, the gender gap in education is still strong. Girls' literacy rates remain lower than boys', and many girls leave school early because of cultural expectations or child marriage. As a result, they grow up without completing their education and face limited opportunities in adulthood. **Alin**

The Ancient Languages of India

India's cultural richness is reflected in its ancient languages. Sanskrit, Tamil, Prakrit, Pali, and Kannada are among the earliest languages that shaped India's literature and philosophy. This linguistic diversity provides important cultural context for *Homeless Bird*. **Arden**

Koly's Journey: From Obedience to Independence

Character Development

Koly begins the novel as an obedient girl who follows traditions without question. After her husband's death, she becomes determined to be self-sufficient. Despite moments of grief, despair, and loneliness, she grows into an emotionally mature young woman who learns to shape her own future.

Arda

Becoming Strong in a Hard Life

After moving to her in-laws' poor village house, Koly is treated like a servant and feels deeply lonely. Nature becomes her small source of comfort, helping her gain inner strength. The central theme is resilience: even when life is unfair, Koly tries to stay hopeful. **Arek Y.**

Inside the Story: Settings, and Themes

Themes

Koly begins the novel as an obedient girl who follows traditions without question. After her husband's death, she becomes determined to be self-sufficient. Despite moments of grief, despair, and loneliness, she grows into an emotionally mature young woman who learns to shape her own future.

On her wedding day, Koly feels excited yet scared as she leaves her family. She struggles with new customs and uncertainty.

Life with her husband's family is far harder than she expected. She realizes she must be strong and face challenges on her own.

Themes: Adaptation, loneliness, inner strength, and the conflict between tradition and personal desire.

Müjde

Types of Conflict
All great fiction stories have some type of conflict. There are four main types of conflict an author might choose to incorporate into the storyline of their story. Sometimes stories might have more than one type of conflict.

Koly becomes suspicious of the Mehta family and secretly learns to read, which brings her hope.

Theme: The search for independence. Education becomes Koly's first step toward building her own future. **Lusin**

Mid-Story Turning Points

After learning that Sass and Sassur used her widow's pension for Chandra's dowry, Koly tries and fails to reclaim it. She is overworked and emotionally isolated, with only a stray dog, Bandicoot, for companionship. As she begins planning escape, Sassur unexpectedly dies—changing the family's situation and Koly's plans. **Norvan**

Setting: Vrindavan is the holy city where widows are often abandoned. Here, Koly meets Maa Kamala, a kind woman who helps her adjust to life in the widows' home.

Koly continues living in Vrindavan, begins working with Mr. Das at the embroidery shop, and slowly builds a new life. The setting reflects both vulnerability and possibility. **Mira K.**

Important Quotes

“Please, just tell me. What would happen if I moved away?”

This moment is a turning point for Koly—it's the first time she openly questions the life imposed on her.

“You must go to the office in that new place and tell them you are a widow.”

This quote reflects how Koly is treated not as a person, but as a responsibility to be handed off. It highlights the emotional coldness she faces. - **Yuliana**

The River Ganges- A Sacred Lifeline

The River Ganges, or Ganga, is one of the most sacred rivers in India. Millions believe its waters purify the soul and bring spiritual renewal. In *Homeless Bird*, Koly often finds comfort and clarity near water, reflecting how rivers in India symbolize life, hope, and transformation. The Ganges represents both spiritual cleansing and the idea of starting again — a theme central to Koly's journey.

Foreshadowing: A Hint Toward the Ending

Koly's journey through loss, hardship, and unexpected friendships quietly prepares her for a future she cannot yet imagine. As she learns new skills and finds kindness in unexpected places, small clues suggest that independence—and perhaps even a new form of family—may be waiting for her at the end of her path.

Final Word

Reading *Homeless Bird* gives young readers a powerful window into another culture while helping them reflect on their own lives. Through

Koly's journey, teenagers witness how courage can grow from hardship, how traditions can shape — and sometimes limit — someone's future, and how a young person can still choose strength, dignity, and hope even when the world seems unfair. The novel encourages empathy by showing the realities of child marriage, poverty, and cultural expectations in India, yet it also reminds us that resilience and self-determination can transform any life.

For our students, this story has opened discussions about identity, independence, cultural respect, and the universal desire for a place to belong. It teaches that every young person, no matter where they come from, deserves safety, opportunity, and the freedom to shape their own destiny. In the end, *Homeless Bird* leaves us with a simple but lasting truth: even in difficult circumstances, a brave and hopeful heart can find a new beginning.

Voices of Tomorrow

IELTS is far more than test scores.

It is a journey of discovery where we explore our ideas, shape our voices, and learn to express who we truly are. This showcase celebrates writing that goes way beyond the boundaries of an exam. Each piece, from essay to poetry, reflects the unique voices of our precious students from our IELTS class.

Welcome to the world of our writers!

Lorin Yelegen 12/A

Christmas: The Holiday That Time Has Transformed

CHRISTMAS: THE HOLIDAY THAT TIME HAS TRANSFORMED

Centuries ago, Christmas had no decorated trees, no gifts that wrapped in fancy boxes and no Santa Claus. Although Christmas has always been a time for togetherness and celebration. The way people celebrate Christmas has changed from past times to the modern world in terms of traditions, values and overall lifestyle.

Early Christmas celebrations were very different from what we do today to celebrate. For example, the celebration was centered on religious rituals. People gathered in churches, gifts were rare and mostly handmade with symbolic meanings. Additionally, there were no decorated trees in the past. The tradition of decorating a tree at Christmas only became common in the 16th – 19th centuries. Lastly communities had simple feasts that times rather than heavy, various types of foods that we cook for Christmas.

In contrast, 21st century Christmas is a blend of cultures, traditions, and the Internet. Because of the Internet, commercial influence, the idea of decoration had a more important place in Christmas. We began to use fancier decorations, lights and especially Christmas trees. People focus on entertainment rather than religion just because it is a global holiday. There is a thing we call holiday shopping, gift giving, and the most irresistible one for children: Santa Claus.

Despite all the changes, some core elements of Christmas have remained. The values of togetherness, generosity and kindness. Also family gatherings and shared meals continue to be central now and in the future. The heart of Christmas, family, warmth and love remains unchanged.

In conclusion, Christmas traditions have transformed over time; however, the spirit behind Christmas has stayed. The celebration went from religious rituals to global value. Christmas continues to evolve, change, transform yet its magic will last forever.

Jessica Sağlamoglu 11-A

The Return of the King: A Perfect Ending

The Return of the King is, in my opinion, the greatest final film in any movie series. It works because it is huge, but it still focuses on the small people. The main fight is about friendship, not just armies.

I believe Samwise Gamgee is the true hero. While Frodo carries the responsibility of the One Ring, Sam also carries Frodo. His loyalty is the heart of the story and makes the ending very emotional. When he helps Frodo climb Mount Doom, it is the best moment in the whole movie, in my opinion.

The battles are impressive, especially the defense of Minas Tirith, also this is my favorite part. Aragorn finally becoming king is a great payoff, and the action scenes are very exciting. However, the destruction of the Ring is the most important part. Sauron's defeat is quick and powerful, showing that hope always wins over darkness.

Overall, this film is unforgettable. It gives us a beautiful feeling of peace after all the suffering. It is a brilliant end to a brilliant adventure, and I think everyone should see it.

Sandra Altınışik 11/A

*hope always
wins over
darkness*

Akıl Oyunları Kulübü

Akıl Oyunları Kulübü, 13–17 yaş arası lise öğrencilerinin zihinsel becerilerini geliştirmeyi, analitik düşünme ve problem çözme yeteneklerini güçlendirmeyi amaçlayan bir öğrenci topluluğudur. Kulübümüzde strateji oyunları ve matematik temelli akıl oyunları gibi farklı alanlardan seçilmiş etkinlikler yer almaktadır.

Bu kulüp, öğrencilerin hem bireysel hem de grup çalışmalarıyla karar verme süreçlerini geliştirmelerine, düşünme hızlarını artırmalarına ve farklı durumlara yönelik stratejiler üretmelerine fırsat sağlar. Ayrıca öğrencilerin geleneksel ve modern zeka oyunlarını tanımaları, oyun kültürünü öğrenmeleri ve bu alanda kendilerini ifade edebilmeleri hedeflenmektedir.

Akıl Oyunları Kulübü, düzenli etkinlikler düzenleyip Ulusal ve Uluslararası yarışmalara katılım sağlar. Her yıl okulumuzda Türk Zeka Vakfı ile düzenlediğimiz Akıl oyunları yarışmasında okullarımızı ağırlar ve il içinde düzenlenen akıl oyunları yarışmalarına katılım sağlar. Uygulamalı çalışmalar aracılığıyla öğrencilere nitelikli bir öğrenme ortamı sunar. Kulübümüz, öğrencilerin hem akademik başarılarına katkı sağlamayı hem de sosyal yönden gelişmelerine destek olmayı amaçlamaktadır.

Zihinsel gelişimi eğlenceli ve disiplinli bir süreçle birleştiren Akıl Oyunları Kulübü, tüm öğrencilerimizi bu düşünsel yolculuğa davet etmektedir.

Tibrevank Akıl Oyunları kulüp başkanı

Yulyana Erdem

Türk Zeka Vakfı Ted Koleji Akıl Oyunları Yarışması

Dikran Çuhacıyan

Dikran Çuhacıyan 1837'de İstanbul'da varlıklı bir ailede doğup Osmanlı İmparatorluğu'nda yaşamış Ermeni asıllı besteci, orkestra şefi ve operet yazarıdır. Osmanlı sahne sanatlarının gelişmesinde öncü bir isim olarak kabul edilir ve çoğu zaman "Osmanlı operetinin babası" şeklinde anılır. Çuhacıyan, öğrenimine Manzoni'den aldığı piyano dersleri ile başladı ve 22 yaşında Hasköy Mahalle Tiyatrosu'nun müzik işleri sorumlusu oldu. Çok geçmeden 14 Aralık 1861'de açılan Şark Tiyatrosu için sahne müzikleri bestelemeye başladı. Ertesi yılın mart ayında ise "Şark Musiki Cemiyeti" anlamına gelen "Kınar Arevelyan" adlı derneği kurdu. Sahne müzikleri ve operet türünde yazdığı müziklerle ün kazanan besteci, babası tarafından öğrenim görmek üzere 1862-1866 yılları arasında Milano Konservatuarı'na gönderildi. İstanbul'a dönüşünde; bestelediği orkestra ve koro parçaları ile marşları, Şark Tiyatrosu'nda kendisi yönetti.

Temmuz 1874'te Beyoğlu Haçopulo Geçidi'nde Adam'ın Konser Salonu'nda 30 kişilik bir opera topluluğu kurdu. Çuhacıyan, Yeğyazar Melikyan adlı varlıklı birinden maddi destek sağlayınca Osmanlı Opera Kumpanyası'nı kurdu.[2] Dikran Kalemciyan ile birlikte Ramazan ayında, Beyazıt'taki askeri misafirhanede yerli ve yabancı eser temsillerine başlamıştır. İlk olarak Çuhacıyan'ın Mekteb Ustası ve Şair Evlenmesi temsil edildi.

1875 yılında tadilata girdikten sonra beyazıt'taki Askeri Misafir haneyi 40.000 frank karşılığı Fransız tiyatrosunu kiraladı. Daha sonrasında Leblebici Horhor Ağa isimli eserini sahnelledi. En ünlü esri olarak bilinen Leblebici Horhor Ağa eserini sergiledikten bir süre sonra kampanya sıkıntılı günler yaşamaya başladı ve bunun üzerine Çuhacıyan kampanyanın yönetimini devretti. 1878'de Edirneye giderek kendi eserlerini orada yönetti. Bu dönemde Rus Çarı II. Aleksandr tarafından "San Stanislas" nişanına layık görüldü. Daha sonra imzalanan Ayastefanos Antlaşması'nın şerefine İstanbul'da düzenlenen törenin ardından gerçekleşen konserde kendi eserlerini yönetti ve Padişah II. Abdülhamid tarafından da ödüllendirildi.

1890 yılında yazdığı Zemire adlı eseri bir yıl sonra İstanbul'daki bir Fransız tiyatrosu olan Concordia Tiyatrosu'nda Bennati Topluluğu tarafından sahnelendi. Bu temsilden sonra besteci bir süreliğine Fransa'ya gitti. Kendine destek olacak bir zenginle çalışacak olsa da hamisinin aniden ölümüyle ortada kaldı. Bir yıl kaldığı Fransa'da sıkıntılı günler yaşadıktan sonra 1892'de Türkiye'ye döndü. 1898'e kadar İstanbul'da Çuhacıyan, Padişah II. Abdülhamid için Hamidiye Marşı'nı besteleyerek Malûmat 'ta yayımladı. Fakat Çuhacıyan kanser hastalığına yakalanmıştı ve bu hastalık nüksedince tedavi için Paris'e tekrar geri dönmeye karar verdi. Paris yolculuğu için İzmir'e giden Dikran

Շուհապյան, bu kentte iken, 21 Mart 1898'de kanser hastalığına yenilerek İzmir'de hayatını kaybetti. Cenazesi İzmir Ermeni Mezarlığı'na gömüldü.

Hayatı boyunca 60 civarında eser üretmiştir bu eserler Operalar Operetler Marşlar Dans müzikleri Sahne müzikleri ve Oda müziği eserleri içerir. Leblebici Horhor Ağa, Arşak II, Arif'in Hilesi, Karinë, Indiana, "Köylü Kız" / "Gyulnara" en ünlü eserlerindendir.

LEBLEBİCİ HORHOR AĞA

Leblebici Horhor Ağa Dikran Çuhacıyan'ın en ünlü eseridir. Çuhacıyan'ın yarattığı Türkçe operetler arasında en sevilen eseri "Leblebici Horhor" opereti olmuştur. Çuhacıyan 1875'te bu eseri bestelenmeye başladı. 11 Ocak 1876'da eserin prömiyer temsili ilk defa Beyoğlu Fransız Tiyatrosu'nda sahnelendi ve çok beğenildi. Orijinal versiyonunun konusu ile Ermenice, Yunanca, Almanca, Fransızca ve Rusçaya çevrilip bu dillerde de oynandı. Eser revize edilerek Ermenice olarak Ermenistan'da Gerald Papazyan yönetimi altında "Gariné" adıyla filmle çevrilmiştir.

Leblebici Horhor operetinin prömiyer temsilinin 140. yıl dönümünde 14-15 Ağustos'ta Londra bulunan "Arcola Theatre"da her yıl yapılan "Grimeborn Festivali" için genel sanat yönetmenliğini Mehmet Ergen'in yaptığı bir temsilde Leblebici Horhor'dan Gerald Papazyan'ın revize ettiği bu operet "Gariné" adıyla İngilizce çevirisi ile temsil edilmiştir.

Orijinal versiyonunun konusu ile eser, 1916'da ilk defa sinema filmi olarak yapılmaya başlanmıştır. Bu yapılmakta olan filmde Sigmund Weinberg yapımcı ve direktörlük yüklenmiş ve şarkılı rolleri Benliyan trubunun oynaması planlanmıştır. Fakat bu şarkıcı trubunun en önemli oyuncularından birisinin ölmesiyle bu film tamamlanamamıştır.

Bundan sonra Leblebici Horhor 1923'te Muhsin Ertuğrul direktörlüğü ile sessiz film olarak çekilmiştir Bu film, seyirciye gösterilirken sinema salonunda operetin müziğinin piyano ile çalınması ile desteklenmiştir.

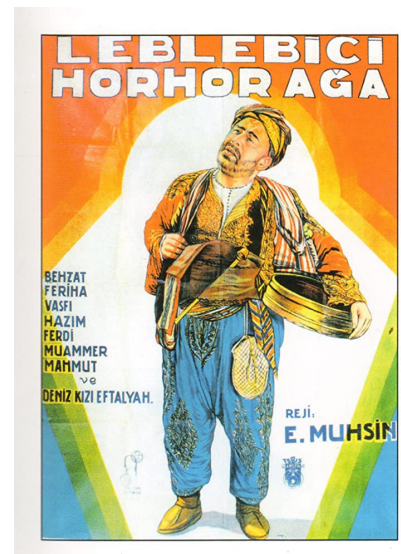
1934'te yine Muhsin Ertuğrul direktörlüğü altında İpek Film tarafından bu sefer senaryosu Nazim Hikmet Ran tarafından yazılarak sesli film olarak Leblebici Horhor Ağa adıyla sinemaya çekilmiştir. Bu film "Venedik Uluslararası Film Şenliği" ne katılmış ve ilk defa Türkiye için uluslararası bir film festivali ödülü kazanmıştır. Fakat yine de bu filmin İpek Filme fazla kazanç sağlamadığı bildirilmektedir.

KONUSU

Leblebici Horhor operetinin Takvor Nalyan tarafından hazırlanan (Ocak 1876'da prömiyeri yapılan) orijinal ilk versiyonunda olaylar, İstanbul'da henüz yeniçeri ocağının kapanmadığı bir devirde geçmektedir. Miras-yedi Hurşid Bey, Şile'deki bir gezintisi sırasında Leblebici Horhor'un kızı Fadime'yi görür. Birbirlerini ilk bakışta seven ve âşık olan gençler Kağıthane'de gizlice buluşur; birbirleri ile evlenmek isterler.

Leblebici Horhor Efendi bu evliliğe karşı çıkınca Hurşit Bey Fadime'yi Şile'ye kaçırır; konağında saklar. Kızını Hurşit Bey'in elinden almak için kadın kılığına giren Leblebici Horhor Efendi yakalanır. Hurşit Bey'in adamlarından dayak yer.

Küçük düşen Leblebici Horhor Ağa, kızı Fadimeyi Hurşit Bey'in elinden almayı bir kez daha denemek üzere İstanbul'un bütün leblebicilerini toplar. Bir yanda Hurşit Bey'in adamları, bir yanda Leblebici Horhor Efendi'nin leblebicileri ve öte yanda da yeniçeriler birbirlerine girerler. Bostancıbaşı, herkesi yatıştırır; tarafları dinler. Bostancıbaşı'nın zorlaması ile Leblebici Horhor Efendi bu evliliğe razı olur.

İvan Aivazosky “Deniz Ressamı”

“Deniz Ressamı” olarak bilinen İvan Aivazosky, en önemli Ermeni ressamlardan biridir. Ermeni asıllı Rus bir ressam olan sanatçının asıl ismi Hovahnnes Ayvazyan’dır. Kendisi sanat hayatı boyunca deniz teması üzerine yoğunlaşmış ve romantizm akımına katkı sağlamıştır.

Aivazosky 29 Temmuz 1817 tarihinde Rus İmparatorluğu’nun Feodosia şehrinde dünyaya geldi. Babası Ermeni bir tüccar olan Gevork Ayvazyan’dı. Annesi bir Feodosya Ermenisiydi. Aivazosky’nin 4 kardeşi vardı ve abisi Kapriyel Ermeni Apolostik başpiskoposuydu. 1833’te Ayvazovski, burslu olarak İmparatorluk Sanat Akademisi’ne girmiştir ve akademide Maxim Vorobiev’den peyzaj dersi almıştır. Bir eseri ile akademideki sergiye katılan İvan gümüş madalya kazanmıştır ve Fransız ressam Philippe Tanneur’ün yanında yardımcı olarak çalışmaya başlamıştır. Ekim 1837’de akademiden altın madalya ile normalden 2 yıl erken mezun olmuştur. Aivazosky hayatı boyunca birçok ödül de kazanmıştır. 1874’de Sultan Abdülaziz tarafından İstanbul’a davet edilmiş ve kendisine Osmaniye Nişanı verilmiştir. Ayrıca 1869’da Süveyş Kanalı’nın açılışına davet edilerek Süveyş Kanalı’nı resmeden ilk ressam olmuştur. Hayatı boyunca yedi ödül kazanmıştır.

Aivazosky 2 Mayıs 1900 yılında hayatını kaybetmiştir.

Hayatında 6.000’den fazla eser üreten Aivazosky’nin en önemli eserlerinden biri ise “Venedik” tir. “Venedik” 130’a 170 santimetre ölçülerinde bir tablodur. Tuval üzerine yağlıboya tekniği ile yapılmış olan bu tablo gün batımının güzelliği ve gemilerin gerçekçiliği ile dikkatimizi çeker. Gün batımında Venedik limanında demirlemiş gemiler ve gondolları resmeden tablo Dolmabahçe Sarayı’nın içindeki Resim Müzesi’nde sergilenmektedir. Gördüğüm resimler arasında en çok beğendiğim resim “Venedik” oldu çünkü gün batımının çok güzel resmedildiğini düşünüyorum. Turuncu tonları ve güneşin deniz üzerindeki yansıması beni etkilemişti. Müzenin içinde gezerken “Venedik” dışında Aivazosky’e ait birçok eserin bulunduğunu gördüm. Hatta müzedeki en büyük oda Aivazosky’nin eserlerine ayrılmıştı. Bu yüzden Ermeni ressamların değer gördüğünü görmek beni mutlu etmişti. Resimlerini incelediğimde genellikle gün batımı ve denizi resmettiğini

gördüm. Ancak bu resimler basit düz bir denizin çizildiği resimler değildi. Bazı resimlerinde denizi fırtınalar ile resmederken bazılarında ise sakin ve huzurlu bir şekilde resmetmişti. Aivazosky’nin eserlerinde, sadece deniz çiziyor gibi gözükse de aslında her bir resminde denizi kullanarak farklı bir duyguyu yansıttığını görüyoruz.

Aivazosky’nin en sevdiğim resimleri arasında “Çırağan Sarayı Önünde Osmanlı Donanması” da var. Bu resim Osmanlı İmparatorluğu hakkındaki resimlerin bulunduğu ayrı bir bölümdeydi. Tablo 1875 yılında tuval üzerine yağlıboya tekniği ile yapılmıştı. Aivazosky’nin resimlerinin genellikle yağlıboya ile yapıldığını söyleyebiliriz. Bu tablo Osmanlı Donanması’nı Çırağan Sarayı’nın önünde göstermektedir. Çünkü o dönemde tahtta olan Padişah Abdülaziz en çok donanmanın modernizasyonu üzerinde çalışıyordu. Resmin kendi dönemine göre çok iyi olduğunu düşünüyorum. Çünkü resmini gerçekten güzel bir şekilde aydınlatmış, oldukça gerçekçi gözüküyor ve baktığınızda bu duruma şaşırsınız. Müzeyi gezdikten sonra Aivazosky’nin “Venedik” eserinin ve daha birçok resminin en sevdiğim resimler arasında olduğunu söyleyebilirim. Herkesin Resim Müzesi’ni ziyaret etmesini ve oradaki resimleri görmesini öneririm. Tabii ki bu resimlere telefon ve bilgisayarlarımızdan da bakabiliriz ancak bir resmi bir ekran aracılığıyla değil de orijinal haliyle görmek daha güzel, daha hoşnut edici bir his, çünkü resmi pek çok yönden inceleyebiliyoruz, hakkında daha fazla bilgiye sahip oluyorsunuz ve o ressamın diğer eserlerini de görebiliyorsunuz.

Alin Su Yamacı

Déjà Vu: Zihnin Tanıdıklık Oyunu

Günlük hayatın içinde çoğu kez sıradan görünen anlar yaşarsınız. Ancak bazı anlar vardır ki, sanki daha önce aynısını yaşamış hissi uyandırır. Bir ortama girdiğimizde, bir konuşmayı dinlediğimizde ya da bir görüntü ile karşılaştığımızda, ansızın ortaya çıkan bu tuhaf tanıdıklık duygusuna “Déjà Vu” adı verilir. Fransızca “zaten görülmüş” anlamına gelen bu terim, psikolojide ve nörobilimde uzun yıllardır ilgi çeken bir konu olmuştur.

“Deja Vu” Nedir?

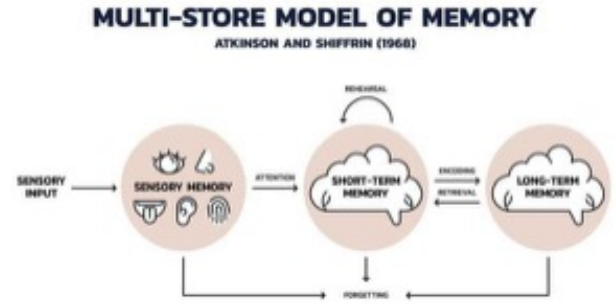
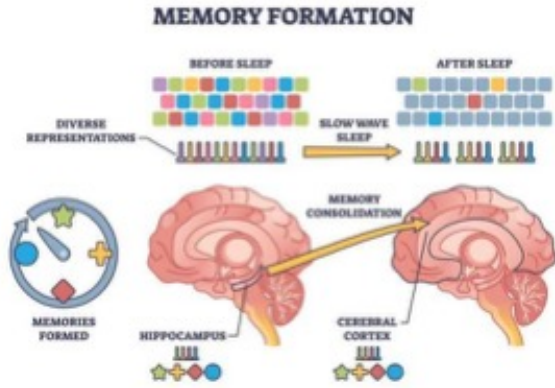
Déjà vu, kişinin şahit olduğu sahnenin, bir konuşmanın veya ortamın daha önce benzer bir şekilde yaşandığına dair güçlü bir hisdir. Bu his o kadar güçlüdür ki, kişi bir anlığına gerçekten daha önce yaşanmış bir anıyı hatırlamış gibi hisseder; ancak aynı zamanda bunun nesnel bir karşılığı olmadığını da farkındadır.

olarak déjà vu, gerçek bir anıya dayanmayan ancak hatırlamaya çok benzeyen özel bir bellek deneyimidir.

Beyin Bu Hissi Nasıl Üretiyor?

Beyin, çevremizden gelen bilgileri **kısa süreli** ve **uzun süreli bellek** sistemleri üzerinden işler. Déjà vu'nun en çok kabul gören teorilerinden biri, bu iki sistem arasında meydana gelen çok kısa süreli bir zamanlama hatasıdır.

Bu deneyimin en ilginç yönü, sürecin oldukça tanıdık olmasına rağmen, söz konusu sahneyi yaşadığınız ya da konuşmayı duyduğunuz asıl anıyı neredeyse emin bir şekilde dayandırmanın imkansız olmasıdır. Bir arkadaşınızın söylediği bir cümlenin veya kapıdan girdiğiniz bir odanın, daha önce aynı anlamıyla yaşanmış gibi algılanması, zihninizin arka planında deneyimin belirli bir zamanını ve yerini doğrulayamamasıyla sonuçlanır. Déjà vu'nun gizemli olmasının nedeni de budur: Tanıdıklık hissi baskındır ancak geçmiş bulanıktır.

Psikolojik olarak déjà vu, belleğin “**tanıdıklık**” ve “**hatırlama**” ayrımını kısa bir süreliğine karıştırdığı bir durum olarak algılanır. Bir sahne gözlerinizin önündeyken, beyin bu sahnenin yeni mi yoksa daha önce görülmüş mü olduğuna karar vermeye çalışır. **Tanıdıklık hissi** (familiarity) **hatırlamanın** (recollection) üzerinde çalışmasına izin verilmeden önce tetiklenirse, beyin yanlışlıkla o anı “**daha önce yaşanmış**” bir görüntü olarak algılar. Sonuç

Normalde bilgiyi önce kısa süreli bellekte işler, ardından uzun süreli belleğe aktarırız. Ancak bazı anlarda, bu süreç birkaç milisaniyelik bir gecikmeyle gerçekleşebilir. **Bu küçük gecikme**, bilginin **iki kez alınmış gibi** hissedilmesine neden olur ve kişi “bu anı daha önce yaşamıştım” düşüncesine kapılır.

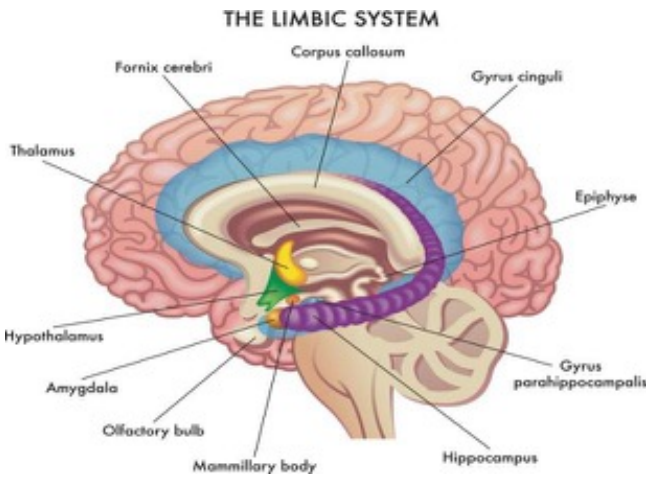
Bazı araştırmacılar déjà vu'yu, beyin **iki hemisferi** arasındaki çok küçük iletişim farklılıklarına bağlar. Bir hemisfer bilginin işlenmesine anlık olarak daha önce başlarsa, diğer hemisfer bu bilgiyi tanıdıkmiş gibi algılar.

Deja Vu'nun Rüyalarla Olan Bağlantısı

Bazı bilimsel yaklaşımlar, déjà vu hissinin unutulmuş rüyalarla kaynaklanabileceğini öne sürmektedir. Bazı rüyalar, günlük yaşam aktivitelerinin sahaneleriyle benzerlikler gösterebilir. Birey rüyayı açıkça hatırlamasa bile, karşılaştığı görüntü, beyindeki o gizli izleri tetikleyebilir. Bu durumda, kişi rüyadan kaynaklanan bir tanıdıklık hissini karışık bir şekilde deneyimler.

Deja Vu Kimlerde Daha Sık Görülür?

Déjà vu hissi her ne kadar şu an için tamamen açıklanamasa da, **şizofreni, anksiyete bozukluğu** ve **depresyon** gibi durumları yaşayan kişilerde daha sık görüldüğü bilinmektedir.

Epilepsi hastaları için ise déjà vu, nöbet habercisidir. Hastalar nöbet geçirmeden hemen önce çoğunlukla bu deneyimi yaşar. Ayrıca ergenlik ve genç yetişkinlik döneminde de sıklıkla görülmesi dikkat çekicidir. Bu durumun nedeni, söz konusu yaşlarda beyin hem hızla gelişiyor olması hem de yoğun bilgi işlemesi olarak açıklanabilir.

Deja Vu Deneyimi Normal Midir?

Déjà vu deneyimi genellikle normal ve korkulacak bir durum değildir. Çoğu zaman zararsız ve geçici bir his olmasına rağmen, bazı durumlarda altta yatan ciddi sağlık sorunlarının bir belirtisi olabilir. Ancak, deneyim çok sık ve günlük yaşamı olumsuz etkileyecek düzeyde yaşıyorsa, nörolojik bir değerlendirme yapılması gerekebilir.

Déjà Vu Çeşitleri:

1.Déjà Vécu–“Bunu Daha Önce Yaşamıştım” Hissi

Déjà vu çeşitlerinin en yaygın ve insanlar tarafından en güçlü hissedileni déjà vécu'dür. Fransızca “zaten yaşanmış” anlamına gelir. Bu çeşitte kişi, sadece bir görüntüyü tanıdık bulmakla kalmaz; aynı zamanda o anda yaşanan olayın devamını bile biliyormuş gibi hisseder.

2.Déjà Senti–“Bu Duyguyu Yaşamıştım” Hissi

Çağrışım yoluyla ortaya çıkan daha hafif bir çeşittir. **Déjà senti**, kişinin belirli bir duyguyu, düşünceyi veya ruh hâlini daha önce yaşamış gibi hissetmesi durumudur. **Burada** belirgin bir görüntü veya sahne yoktur; daha çok bir duygu veya düşünce tanıdıklığı söz konusudur.

3.Déjà Visité–“Burayı Daha Önce Görmüş Gibiyim” Hissi

Bu çeşit, özellikle ilk kez gidilen bir mekânın tanıdık gelmesiyle ortaya çıkar. Kişi daha önce hiç gitmediği bir sokağı, şehri veya binayı çok iyi biliyormuş gibi hissedebilir.

Mükemmeliyetçilik: Kusursuz Olma Çabası ve Psikolojik Etkisi

Mükemmeliyetçilik, çoğu zaman başarı ve disiplinle övülen bir özellik olarak görülür. Ancak sınırı aşıldığında, kişiyi hem zihinsel hem de fiziksel olarak tüketen bir tuzağa dönüştür. Hepimiz zaman zaman “Daha iyi yapabilirim” deriz; fakat bazı insanlar için bu, yaşam biçiminin temelini oluşturur.

Mükemmeliyetçiliğin Psikolojik Temelleri

Psikolog **Dr. Paul Hewitt**, mükemmeliyetçiliği **“kendine çok yüksek standartlar koyma ve hataları kabul edememe”** olarak tanımlar. Çoğu mükemmeliyetçi birey, çocuklukta sürekli eleştirilen veya yalnızca başarılarıyla takdir edilen ortamlardan gelir. **“Başarısız olursam sevilmem”** gibi temel bir inanç, yetişkinlikte kişiyi yönlendiren görünmez bir güç hâline gelir.

Mükemmeliyetçilik Çeşitleri:

1. Kişisel Mükemmeliyetçilik (Self-Oriented Perfectionism)

Kişinin kendisine yüksek standartlar koyması ve bu standartları sürekli karşılamaya çalışması.

Örnek:

“Her zaman hatasız olmalıyım.”

“Mükemmel bir sunum yapmazsam başarısız sayılırım.”

Özellikler:

Yüksek öz eleştiri.

Başarısızlık korkusu.

Özsaygının başarıya bağlı olması.

2. Başkasına Yönelik Mükemmeliyetçilik (Other-Oriented Perfectionism)

Başkalarından da yüksek standartlar beklemektir.

Örnek:

“Arkadaşım bu projeyi kusursuz yapmalı.”

“Çocuğum her zaman en iyisi olmalı.”

Özellikler:

Başkalarını eleştirme eğilimi.

İlişkilerde çatışma riski.

Kontrolcü davranışlar.

3. Toplumsal Mükemmeliyetçilik (Socially Prescribed Perfectionism)

Başkalarının beklentilerini aşırı derecede önemseme ve onların onayını kazanma çabasıdır.

Örnek:

“Herkes benden mükemmel olmamı bekliyor.”

“Toplum beni eksiksiz görmeli.”

Özellikler:

Başkalarının gözünde değer görme ihtiyacı.

Yüksek kaygı ve stres seviyesi.

Sosyal geri çekilme veya aşırı uyum gösterme.

4. Yapıcı (Adaptive) ve Yıkıcı (Maladaptive) Mükemmeliyetçilik Ayrımı

Yapıcı Mükemmeliyetçilik (Adaptive):

Yüksek standartlar koymak motivasyonu artırır ve başarıya katkı sağlar.

Yıkıcı Mükemmeliyetçilik (Maladaptive):

Hata korkusu ve mükemmellik takıntısı stresi artırır, depresyon ve kaygıya yol açabilir.

Mükemmeliyetçi İnsanların Tipik Özellikler

Çok Yüksek Beklentiler:

Kendilerinden ve bazen başkalarından) ulaşılması zor seviyede performans beklerler.

Yoğun Hata Korkusu:

Kusur, eksik veya hata, onlar için büyük bir stres kaynağıdır.

Aşırı Detaycılık:

En küçük ayrıntıya takılabilir, bir işe “tamam” demeden önce defalarca kontrol edebilirler.

Sürekli Memnuniyetsizlik:

Ne kadar iyi bir performans gösterirlerse gösterebilirler, “daha iyisi olabilirdi” düşüncesi sıkça görülür.

Erteleme (Prokrastinasyon) Eğilimi:

İlginç ama bir durumdur: Mükemmel yapamaya-çağını düşündüğü için başlamayı erteleyebilir.

Onay ve Takdir İhtiyacı:

Kendilerini değerli hissetmeleri çoğu zaman başarıya ve başkalarının beğenisine bağlıdır.

Yüksek Öz Eleştiri:

Başarısızlık veya hata durumunda kendilerini sert bir şekilde yargılayabilirler.

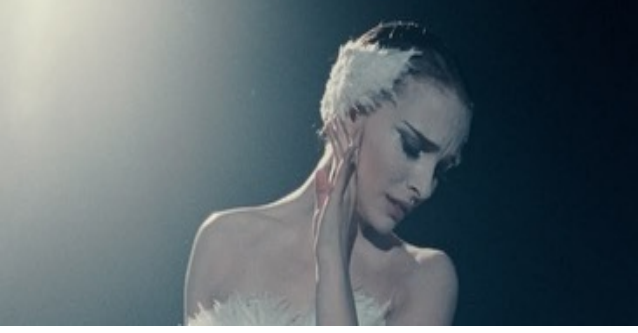
Günlük Yaşam Örnekleri

Mükemmeliyetçilik, çoğu zaman görünmezdir ancak etkisi büyüktür:

- **Çalışan:** Proje sunumlarını sürekli revize eder, her detayı kusursuz yapmak için fazladan saatler harcar.
- **Öğrenci:** Sınavlarda tüm soruları hatasız çözmek ister ve bu yüzden aşırı kaygı yaşar.
- **Ev Hayatı:** Basit ev işleri bile “yeterince iyi değil” kaygısıyla tamamlanamaz.

Bu örnekler, maladaptif mükemmeliyetçiliğin küçük ama etkili yansımalarıdır. Erteleme, kaygı ve tükenmişlik; bu tip mükemmeliyetçiliğin doğal ve kaçınılmaz sonuçlarıdır.

Sinema ve Psikoloji: Black Swan Örneği

Black Swan filmi, mükemmeliyetçiliğin uç bir örneğini gözler önüne serer. Başrol karakteri Nina, bale performansında kusursuzluğu hedeflerken hem fiziksel hem de zihinsel olarak tükenme noktasına gelir. Onun için her hata, sadece bir kayıp değil, aynı zamanda kendi değerini sorgulama anlamına gelir. Black Swan, aşırı mükemmeliyetçiliğin hem psikolojik hem de bedensel sonuçlarını dramatik bir şekilde sergiler.

Rahatlamayı ve “Yeterince İyi” Olmayı Öğrenmek

Rahatlamayı ve “Yeterince İyi” Olmayı Öğrenmek Psikolog Kristin Neff, kendine şefkatin mükemmeliyetçilikle başa çıkmada en önemli araç olduğunu vurgular. Kusursuz olmayı bırakmak, hata yapmanın doğal olduğunu kabul etmek ve “yeterince iyi” kavramını benimsemek, ruh sağlığını korur. Adaptiv mükemmeliyetçilikte kişi, yüksek standartlar belirlerse de hata yaptığında kendini eleştirmez, bunun yerine öğrenmeye odaklanır. Maladaptiv mükemmeliyetçilikte ise kişi hataları büyütür, başarısızlık korkusuyla ertelemeye yönelir. Unutulmamalıdır ki, mükemmeliyetçilik hem başarıyı hem de motivasyonu artırabilir; ancak kontrolsüz ve aşırıya kaçtığında ciddi bir psikolojik yük oluşturur. Black Swan gibi uç örnekler olmasa da, hepimiz kendi hayatımızda küçük “Black Swan” anları yaşıyoruz: Fazla çalıştığımız, kendimizi eleştirdiğimiz ve dinlenmeye izin vermediğimiz zamanlar. Bu anlarda hatırlamamız gereken basit ama güçlü bir gerçek var: Yeterince iyi olmak, bazen en büyük başarıdır.

Aslin Köse 9B

Müjde Fehime Sin 10.Sınıf

Türk Edebiyatı'nın İlk Psikolojik Romanı Eylül Kitabının Özeti ve Karakter Çözüm- lemesi

Kitabın özeti: Kitap, beş yıldır evli bir çift olan Süreyya ile Suat'ın yaşadıkları köşkte başlar. Süreyya, anlayışlı ve nazik bir karakterdir fakat Suat'a olan ilgisini ona karşı göstermekte zorlanır yani Suat'ı sevdiğini ona pek hissettiremez. Suat, Süreyya'nın karısıdır. Suat; içe dönük, duygusal ve kocasını seven bir karakterdir. Kitapta ayrıca Necip isimli bir karakter daha vardır. Necip, Süreyya'nın halasının oğludur ve sık sık çiftin köşküne ziyarete gelir. Necip hem Süreyya hem de Suat için iyi bir dosttur. Necip; bekar, içine kapanık ve düşünceli bir karakterdir.

Süreyya, mutsuzluklarının nedeninin yaşadıkları köşk olduğunu düşünür çünkü kardeşi Hacer ve onun kocası Fatin ile görüşmekten rahatsız olmaktadır. Bunun için taşınmaya karar verir. Süreyya Kadıköy'de bir yalı bulur ve kiralar. Yalı, deniz manzaralı ve تنها bir yerde bulunduğu için Süreyya yalıyı çok beğenir. Süreyya oraya taşındıktan sonra hem teknesiyle hem evin bahçesiyle ilgilenmeye başlar. Süreyya, zamanını bunlara ayırınca Süreyya'nın Suat'a olan ilgisi zamanla azalır ve Suat seviye hasret kalır.

Bu süreçte Necip bazen onlara kalmaya gelir, onların misafiri olur. Bu, Suat'ın hoşuna gider çünkü Necip olmasa bu koca yalıda tüm gün neredeyse tek başına oturup sıkılacaktır. Necip de aynı şekilde onların yanında bulunduğu için kendini çok mutlu hisseder çünkü o da yaşadığı yer olan Beyoğlu'nun yalnızlığından kurtulmaya çalışmaktadır. Necip ile Suat bir araya geldiklerinde ya piyano çalarlar ya da sohbet ederler. Zamanla Süreyya'nın huyları değişir; gereksiz şakalar yapmaya, Suat'ın istemediğini bildiği halde onun sevmediği davranışlarda bulunmaya başlar. Bu sebeple Suat, Süreyya'yı her geçen gün evde daha az görmek istemeye başlar ve Necip ile geçirdiği zamanı artırmak ister.

Necip'in Suat'a olan hayranlığı her geçen gün artmaktaydı. Suat'ın nezaketi, merhameti, bakışı, kokusu, her şeyi Suat'ı cazibeli hale getiriyor; istemedi de olsa Necip, gözlerini Suat'tan alamıyordu. Bir gün Süreyya, Suat ve Necip beraber dışarı çıkacaklardı; Necip piyanonun üzerinde Suat'ın eldivenlerini gördü ve Suat'ın kokusunu yanında taşımak için eldivenlerden birini aldı. Birkaç gün sonra Necip, Suat'a olan duygularından utandı ve yalya gitmemeye başladı. Necip'in yalya gelmemesi Suat'ı üzdü. Çünkü artık Suat evde yalnız başına oturuyor ve hiç ilgi görmüyordu.

Necip tek başına yaşadığı bu dönemde 'tifo' hastalığına yakalandı. Hacer ve bir bakıcı onunla ilgilendi. Bir gün Suat Necip'i ziyarete geldiğinde bakıcı, Necip'in bir kadın eldivenini sürekli kokladığını ve bu sayede iyileştiğini düşündüğünü söyledi. Hacer de Necip'in yastığının altındaki bu eldiveni çıkartıp Suat'a gösterdi. Suat, eldivenin kendi kayıp eldiveni olduğunu anladı ve böylece Necip'in ona karşı bir şeyler hissettiğini anlamış oldu fakat bunu Necip'e fark ettirmedi. Böylelikle Necip, Suat'ın eldivenini tanımadığını düşünerek rahatladı.

Necip iyileştiği zaman Suat'ın ve Süreyya'nın yanına geri döndü. Suat ve Necip'in arasındaki nezaket, hürmet, güven ve saadet onları âdetâ birbirlerine doğru çekmeye başladı. Necip, bu durumun doğru olmadığını farkındaydı hatta bir ara intihar etmeyi bile düşündü. O zamanlar Suat'a pek yaklaşmadı. Necip, Suat ile yaşanan bu yakınlaşmanın yanlış olduğunu Suat'a söylediği zaman Suat'ın üzüldüğünü görerek yalıyı tekrar terk etti. Çünkü Suat'ı üzdüğünü kabullenemiyor ve Suat'ı üzmüş olmaktan utanıyordu. Fakat Necip yine bu ayrılığa dayanamadı ve yalya geri döndü.

Artık Necip ve Suat birbirlerine olan ilgilerini inkar etmiyor, gözleriyle anlaşıyorlardı. Birbirlerine olan bakışlarındaki manayı sadece Necip ve Suat anlıyordu. Süreyya ise neredeyse evde bulunmadığından Necip ve Suat'ın aralarındaki çekimin farkında bile değildi. Zamanla Necip'le Suat'ın birbirlerine olan ilgileri daha da artmaya başladı.

Kış gelince, Süreyya havadan şikayet edip Suat'a eski köşklerine tekrardan gitmek istediğini söyledi. Suat bu fikre şiddetle karşı çıktı. Çünkü biliyordu ki oraya gittiklerinde Hacer ve kocası ile sık sık görüşeceklerdi ve Hacer, Necip ile Suat'ın arasındaki ilişkinin dedikodusunu yapacaktı. Bundan önce de Hacer, bu dedikoduyu dile getirmiş fakat Suat öyle bir şey olmadığına onu inandırmıştı. Suat gitmek istememesine rağmen Süreyya fikrinde ısrarcı olmuştu ve Suat'ı köşke gitmeye mecbur bırakmıştı.

Buradaki günleri Suat'ın tahmin ettiği gibi geçti. Hatta Hacer, Necip'i gözüne kestirmiş; onu bir kukla gibi oynatıyordu. Bu durum Suat'ı çok rahatsız ediyordu ve zamanla Suat ve Necip'in ilişkisine de zarar verdi. Suat; Necip'ten, Hacer'in oyuncağı durumuna düştüğü için soğumaya başlamıştı. Necip de Suat'tan bir tek hoş bakış bile göremediği için yakınıyordu. Necip artık akşamları eve sarhoş geliyor, başka kadınlarla zaman geçiriyordu. Suat bu durumdan rahatsızlığını dedikodu çıkmasını diye söyleyemiyordu. Necip ise bu hayattan ilk başta oldukça memnundu fakat bir süre sonra hala Suat'ı unutamadığını fark etti ve Suat'a yeniden yaklaşmaya çalıştı.

Bir gece ansızın köşkte yangın çıktı. Süreyya ve Necip kendilerini kurtardılar fakat dışarıda Suat'ı göremediler. Bunun üzerine tekrardan köşke girip Suat'ı aramaya başladılar. Necip'in, Suat'ın olduğu odaya girdiği sırada tavanın çökeceğini Süreyya gördü ve Necip'e seslenmek istedi. Fakat ani bir çatırtı ile tavan çökerek odanın kapısını kapattı ve oda ateşlere teslim oldu. Süreyya bu durum karşısında ne yapacağını şaşırdı. Hem karısı hem de değer verdiği arkadaşını kaybetmişti.

Kitaptaki Karakterlerin Analizi

Süreyya: Süreyya, karısı Suat'a karşı oldukça mesafeli bir karakterdir; ona karşı nazik davranışa bile romanda, Suat'ı sevdiğine dair hiçbir şey geçmez. Yani Suat ile evli olsa da duygusal olarak ya da eylemsel olarak bunu göstermez. Bu durum zamanla Suat ile Süreyya'nın arasını açar. Ayrıca Süreyya'nın insanlardan ve onu kaygılandıran olaylardan kaçmaya meyilli bir yapısı vardır. İlk yaşadıkları yerden ayrılmak istemesinin nedeni de Süreyya'nın bu

yapısından kaynaklanmaktadır. Daha sonra yalıda taşındıklarında Süreyya, Suat'a zaman ayırmamıştır ya bahçesiyle ya da teknesiyle ilgilenmiştir. Bu nedenle Süreyya her geçen gün kendini daha da yalnızlaştırdı. Romanda, Süreyya'nın Suat ile Necip arasındaki çekimi fark ettiğine dair bir bilgi yoktur; fark ettiyse bile bunu engellemek için hiçbir çaba sarf etmemiştir. Romanın sonunda Suat'ın ölmesi ile Süreyya, daha çok şaşkınlık ve hayal kırıklığı hissetmiştir. Yani bir yıkım yaşamamıştır. Kısacası romanda; Süreyya karakteri nazik, kültürlü fakat duygularını göstermeyi bilmeyen, duygusal gelişimini tamamlayamamış ve karısının hissettiklerini anlayamayan bir eşidir.

Suat: Duygusal, sevgiye özlem duyan ve Süreyya gibi içe dönük bir karakterdir. Suat'ın sevgiye özlem duymasının sebebi ise Süreyya'nın ona olan ilgisizliğidir. Suat'ın Süreyya ile ilişkisi yüzeyseldir, bunun için Suat evliliğinde mutlu değildir. Necip'in ona olan ilgisi, Suat'ın sevgiye olan hasretini giderir; bu yüzden onun da Necip'e olan ilgisi zamanla artar. Necip'e olan ilgisi attıkça, iç çatışmaları da artar. Toplumsal eleştiriye maruz kalacağı düşüncesi ve Süreyya'yı incitmek istememesi iç çatışmalarını daha da arttırır. Artan bu çatışmalar yüzünden Necip'e karşı nasıl davranacağını bilemez ve bir dönem Necip'i her şeyden çok isterken bir dönem Necip'i toplum baskısı yüzünden görmek bile istemez. Necip ile aralarındaki, adını koyamadıkları bu 'şey' Suat'ı derinden etkilemiştir. Necip'in onu sevdiğini anladığı zaman sevinmiştir fakat bunu yine toplum baskısı yüzünden dile getirememiş, bu bilgiyi öğrendiğini Necip'e bile söyleyememiştir. Kısacası; Suat, Necip'e derinden aşıktır fakat toplumsal ve ahlaki değerler onun bu aşkı yaşamasını engeller. Bu durum onun içsel çatışmalar yaşamasına ve hayatının zorlaşmasına sebep olmuştur.

Necip: Necip; kültür seviyesi yüksek, ince düşünceli bir karakterdir. Evlenmek istemektedir fakat kendine uygun bir eş bulamamıştır. Bu sebeple ne zaman Süreyya'yı ve Suat'ı ziyarete gitse onların mutluluklarına imrenir, evliliğin ne kadar güzel bir şey olduğunu düşünür. Necip'in, Süreyya'yı ve Suat'ı çok fazla ziyaret etmesinin sebebi Beyoğlu'ndaki yalnızlığından uzaklaşmak ve mutlu insanlar görmek istemesidir. Necip; zamanla Suat'a aşık olur fakat bu duygusunu, Suat evli bir kadın olduğu için bastırmaya çalışır. İçinde bulunduğu ikilem onun içsel çatışmalar yaşamasına sebep olur. Suat'a olan aşkı ve Süreyya'yla olan dostluğu arasında kalır. Bu duygunun yanlış olduğunun farkındadır fakat Suat'a olan aşkını engelleyemez. Suat'ın da ona karşı bir şeyler hissettiğini anladığında içindeki suçluluk duygusu daha da büyür ve intihar etmeyi bile düşünür. Necip, Suat'tan ilgi göremediği zaman ise yıkılır ve kendi duygularını bastırmak için başka kadınlarla beraber olmaya başlar fakat hiçbirinde Suat ile beraberken hissettiği şeyleri hissedemez. Kısacası, Necip yoğun ve tutkulu bir aşk besleyen fakat bunu onurlu kalmak için bastırmaya çalışan bir karakterdir.

Arda ÇOLAKYAN

Kariyer Günleri

**KADIKÖY'DEN
SİLİKON VADİSİ'NE
YOLCULUK**

**MAGDALENA YEŞİL
İLE SOHBET**

01.10.2025
14:00

Geleceğin ilham veren
yolculuğuna siz de tanık olun!

Kariyer, ekonomi, biraz da gelecek

**ŞANT MANUKYAN İLE
SÖYLEŞİ**

06.11.2025

Surp Haç Tıbbi Kurumu'nda
2. Kariyer Sohbetleri

**"Gerçek mi? Efekt mi?
VFX Uzmanıyla Tanışıyoruz!"**

**ARMAN ŞERNAZ
İLE SÖYLEŞİ**

05.12.2025

Surp Haç Tıbbi Kurumu'nda
3. Kariyer Sohbetleri

**KATİA
HAVİTERS
İLE SÖYLEŞİ**

**RÜYALARIN
ÇAĞRISI**

**16 ARALIK 2025
SALI**

2025 Twinning Uluslararası Ödülleri

**“MYTHOLOGY” eTwinning projemiz
Pupil European Quality Label ödülünü kazandı**

Lia SHL
has been awarded with the European Quality Label
as a pupil for the project:
MYTHOLOGY
26.11.2025

Lia Nirva SHL
has been awarded with the European Quality Label
as a pupil for the project:
MYTHOLOGY
26.11.2025

Lusin SHL
has been awarded with the European Quality Label
as a pupil for the project:
MYTHOLOGY
26.11.2025

Jessica SHL
has been awarded with the European Quality Label
as a pupil for the project:
MYTHOLOGY
26.11.2025

Sandra SHL
has been awarded with the European Quality Label
as a pupil for the project:
MYTHOLOGY
26.11.2025

Elin SHL
has been awarded with the European Quality Label
as a pupil for the project:
Girls' Shine
27.11.2025

Janin Gatil SHL
has been awarded with the European Quality Label
as a pupil for the project:
Girls' Shine
27.11.2025

Nayra SHL
has been awarded with the European Quality Label
as a pupil for the project:
Girls' Shine
27.11.2025

Katya SHL
has been awarded with the European Quality Label
as a pupil for the project:
Girls' Shine
27.11.2025

Tibelya SHL
has been awarded with the European Quality Label
as a pupil for the project:
Girls' Shine
27.11.2025

ÖZEL SURP HAÇ TIBREVANK ERMENİ LİSESİ

GEÇMİŞİN IŞIĞI İLE **GELECEĞİMİZİ AYDINLATIYORUZ**

Güçlü Eğitim Kadrosu

Yenilenen Bilim Labratuvarları

Vizyoner Eğitim Anlayışı...

Surp Haç Tibrevank Ermeni Lisesi

Selami Ali Mahallesi Ekmekçibaşı Sok. No. 7 34664 Üsküdar / İstanbul / TÜRKİYE
+90 216 341 68 77

<https://www.surphaclisesi.k12.tr>

<https://www.facebook.com/OzelSurpHacErmeniLisesi>

<https://twitter.com/Tibrevank>

<https://www.instagram.com/surphactibrevank>

<https://www.youtube.com/user/surphactibrevank>

Künye

Bu yayın sadece alıcının kullanımı içindir. Ticari değildir, para ile satılamaz.
Bütün bölümleri Surp Haç Ermeni Lisesi'ne aittir.

Tekrar basımı, kısmi dahi olsa şekillerinin kopyalanması veya çizilmesi ve tasarımının kopyalanması yasaktır.

ARALIK 2025 Her hakkı mahfuzdur.